



ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
ΓΙΑ ΠΑΣΑΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΤΑΙΝ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΗ ΑΡΙΘΜΟΣ 4
13 ΟΑ ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ



ΕΤΟΣ Α-ΑΡ. 65 ΑΘΗΝΑΙ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1924

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδοῦ Κοραΐ ἄρ. 4

Στοιὰ «Ν. Ἀστεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

διὰ τὰς Ἀθήνας ἄρ. 70

Ἐπαρχίας , 75

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΜΕΝΑΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΛΛΙΝΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ 1. Τζογιά

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36032



ἜΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ἈΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Κοραΐ ἄρ. 4 (Στοὰ «Ν. Ἀστως».)

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμοῦ).

ΝΑΪΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ελλάδος

ΕΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ



αἱ ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωσίαν ἀλλὰ καὶ ἐκ ἐκτιμήσεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν προσπάθειαν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν παραθέτομεν ὡς τὸ ἀποσταλὲν ἔγγραφον πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν ἐπικαλούμενον τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀνηθίκων δημοσίευσιν μάλιστα τῶν

καὶ περιοδικῶν.

Τοιοῦτον ἔγγραφον ἀξίζει πραγματικῶς καὶ νὰ ὀνομασθῇ καὶ νὰ παραμείνῃ ἱστορικόν, διότι ἴσως εἴναι τὸ πρῶτον σοβαρὸν διάβημα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῆς προόδου τοῦ ἐκφυλισμοῦ τὴν ὁποίαν καλλιεργεῖ ἡ νεωτέρα αὐτῆς φιλολογία. Ὑπολείπεται νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θὰ τονώσῃ τὸ δι-

ἄβημα τοῦτο.

Ἀποτελεσματικώτερα ὅμως οἰασθήποτε ἄλλης ἐπεμβάσεως θὰ ἡδύνατο καθ' ἡμᾶς νὰ ἐργασθῶν οἱ καθηγῆται καὶ διδάσκαλοι συνιστῶντες εἰς τὰς νεαρὰς ψυχὰς τῶν νέων καὶ νεανίδων ν' ἀποφεύγῃσιν τὴν πραγματικῶς ἡθικὴν δηλητηρίαν ἣν προξενεῖ αὐταῖς ἡ ἀνάγνωσις τῶν τοιούτων περιοδικῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον ἔχει ὡς ἑξῆς



Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Διαβιβάζοντες ὑμῖν ὡς ἀντίτυπα τινὰ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδομένων πολυωνύμων εὐθυμογραφικῶν καὶ σατυρικῶν περιοδικῶν καὶ ἐντύπων ἐξ ὧν πολλὰ προτεκομίσθησαν ἡμῖν ὑπὸ γονέων, κατασχόντων ταῦτα εἰς χεῖρας τῶν τέκνων των, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 11, παρ. γρ. α' τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τῆς δημοσίας ἡθικῆς νόμων, λάβητε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἀναστολὴν τῆς αἰσχρᾶς ταύτης φιλολογίας, ἥτις ζητεῖ νὰ καταστρέψῃ διὰ τοῦ ἐκφυλισμοῦ τὴν ἑλληνικὴν κοινωσίαν. Ἀποταθέντες πρῶτινος χρόνου πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐκδότας καὶ συντάκτας τῶν ἐν λόγῳ

δημοσιευμάτων ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρώπου πεισμοῦ καὶ μὴ εἰσακουσθέντες, καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν, ὑπεραμυνόμενοι τῆς ἠθικῆς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὡς ἀπεινῶμεν ἤδη πρὸς ὑμᾶς καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν παρέμβασιν τοῦ νόμου. Τὸ καθήκον παντός κρίνοντος περὶ τῆς ὁλεθρίας ἐπιδράσεως ἦν ἐξασκεῖ ὁ τύπος οὗτος ἐπὶ τῆς καθόλου ἀγωγῆς τῆς νεολαίας, ἐπιβάλλει ἄμεσον καὶ ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην στοιχειώδους ἀμύνης κατὰ τῆς προιούσης ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν.

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀρθογραφίας τῶν συντηρητικῶν εὐθυμογραφικῶν καὶ σατυρικῶν περιοδικῶν καὶ βιβλίων διὰ τῶν ὁποίων εἰς πᾶσαν κοινωνίαν καλλιιεργεῖται ἡ ἐλαφρὰ φιλολογία, ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς εὐλαβείας πρὸς τὰς κρατούσας ὁρχὰς τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς. Πρόκειται περὶ τῶν ἐκτρωματικῶν δημιουργημάτων τῆς νοσηρᾶς φαντασίας τῶν κατὰ τὴν ἠθικὴν, οἱ ὅποιοι ἐκλαμβάνοντες τὸν ἀνθρώπον ὡς κτήνος ἀνεῦ ἠθικῶν θέσεων, συσκοτίζουν τὸ ὑγιὲς κοινωνικὸν πνεῦμα καὶ παρουσιάζουσιν ὡς κανόνα τῆς ζωῆς πᾶν ὅ,τι οὐχὶ μόνον ἡ Ὀρθοκεία, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ ἠθικὴ δεσμοὶ ἀπηγόρευσαν ὡς ἀπολύτως ἀντιβαῖνον εἰς τὸν χαρακτήρα τῆς πολιτισμένης καὶ ὑγιᾶς ἐχούσης κοινωνίας. Ἡ ἀναίδεια καὶ ἡ ἀκολασία προσβάλλουσι καθ' ἑκάστην κατὰ τὸν μᾶλλον ἀσύστολον τρόπον, δημοσία πλέον τὴν ἠθικὴν ἐνοχλοῦν τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν οἷς προαγωγοὶ πάσης ἀκολασίας σύρουσιν εἰς ἐπίπεδον κατώτερον καὶ αὐτοῦ κτήνους. Αἱ νέαι διδασκαλαὶ τῶν διαφθορῶν τούτων τῆς δυστυ-

χοῦς νεολαίας ἰδίως, διακηρύττουσαι τὴν χειραφέτησιν τοῦ σώματος ἀπὸ παντός δεσμοῦ καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς ὀργιάσμοις τῆς σαρκὸς, χαρακτηρίζουσι τὴν συντηρητικότητά ὡς ἑλλειψιν τῆς καθιερωμένης συγχρονιστικῆς ἀγωγῆς, τὴν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα εὐλάβειαν ὡς ἀναχρονισμόν. Ἡ γυνὴ κατ' αὐτοὺς δὲν ἔχει πλέον προορισμὸν μητρὸς, ἀλλ' εἶνε ἀντικείμενον μόνον σαρκικῶν ἀπολαύσεων τοῦ ἀνδρός, ἐπομένως δὲν ὑφίσταται δεσμός οἰκογενειακὸς, συγγενικὸς ἢ κοινωνικὸς. Ἡ κοινωνία εἶνε σύμφυρμα ἐκβεδαχουμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ζώντων ἐν κραιπλῇ καὶ ἀκολασίᾳ, αἵτινες, κατ' αὐτοὺς, ἀποτελοῦσι τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀληθοῦς ζωῆς. Εἶναι προφανὲς τί ἐπιδιώκουσιν οἱ διαφθορεῖς οὗτοι πάντος ἱεροῦ θεσμοῦ, ὅστις προστατεύει τὰ ἄτομα, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἐπιζητοῦσιν ἀπλῶς νὰ ἐκ ἀμεταλλευθῶσι τὴν μεταπολεμικὴν ἀποσυνθετικὴν τάσιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἀδιαφοροῦντες διὰ πάντα κίνδυνον ὅστις ἐπαπειλεῖ τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς τῆς ὁποίας τὸν ὁργανισμὸν ρίπτουσι τὰ δηλητηρίου τῆς ἀνηθικότητος πρὸς τελείαν καὶ ταχίστην παράλυσιν.

Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ μέχρι σήμερον ἐμμονὴ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εἰς τὴν παθητικὴν κατὰστασιν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῶν δηλητηριαστῶν καὶ διαφθορῶν τῆς ζωῆς αὐτῆς, χωρὶς καὶ ν' ἀμυνθῇ τὸν εὐγενὴ τῆς ἠθικῆς ἀμύνης ἀγῶνα, ἐξησθέντην αὐτὴν τοσοῦτον ὥστε ἀδιαμαρτυρήτως νὰ παρασύρηται ἤδη ὑπὸ τοῦ ὁλεθρίου τῆς διαφθορᾶς ρεύματος. Ἀν ἡ δυστυχία καὶ μύριοι ἄλλοι κίνδυνοι δημιουργοῦσι περὶ αὐτὴν ἀσφυκτικὴν ἀτμο-

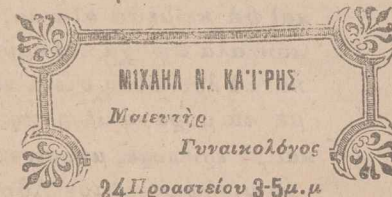
σφαῖραν εἰς τὴν ὁποίαν κινδυνεύει νὰ πνιγῇ ἀδιαφορεῖ· ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ τὸ παρόν, θέλει ν' ἀγνοῇ τὸ μέλλον! Οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες ἀσύστολως ἐντροφῶσιν ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ξένου κόσμου εἰς τὰ ἀσελγῆ ἐκτυπώματα τῆς νοσηρᾶς φιλολογίας. Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι φέρουσι καὶ μέχρι τῶν μαθητικῶν βιβλίων τὰ πνευματοκτόνα καὶ ψυχοφθόρα ταῦτα ἐξαμβλώματα, ἐπιμελέστερον εἰς ταῦτα ἢ εἰς τὰ μαθήματα τῶν ἐγκύπτωντες. Εἶναι τόσο κοινὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὥστε νὰ μὴ ἀποτολμᾷ τις νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του καὶ νὰ ἀρπάξῃ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν νέων καὶ νεανίδων τὰ φιλολογικὰ ταῦτα ῥάκη. Εἶναι ὁμως ἀνάγκη νὰ κατανοήσῃ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξεγέρσεως αὐτῆς κατὰ τῶν πολλαπλῶν κινδύνων τῆς διαφθορᾶς, προλαμβάνουσα ἢ μᾶλλον περιορίζουσα τοὺς καὶ προστατεύουσα αὐτὴν ἀτυχὴ νεολαίαν τὴν ὅπειαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἡλικίαν μαστίζει ἡ διαφθορά.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἀγίας ἡμῶν Ὀρθοκείας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἡμεῖς διὰ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς σύρεται εἰς τὸν ὁλεθρον, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν αἰτίων τοῦ ἀναποφεύκτου τούτου ὁλέθρου παρακαλοῦμεν ὅπως ἀμέσως καὶ συντόμως ἐπεμβῇ πρὸς ἀνακοπήν αὐτοῦ. Ἐδελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ἡ ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένη ἐνέργεια ὑμῶν αὕτη θὰ συντελέσῃ τοῦτο μὲν εἰς τὸ νὰ περιορισθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς αἰσχροῦς φιλολογίας, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ν' ἀποσυρῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ, τὰ ὁποῖα ἐκτεθειμένα εἰς τὰς προθήκας ἔλυν τῶν βιβλιοπω-

λείων καὶ τῶν περιπτέρων προβάλλουσι διὰ τῶν αἰσχροῦς εἰκόνων καὶ τίτλων αὐτῶν αὐτὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐὰν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀναγκαιότησιν τοῦ ἀνηκούστου τούτου βορβορῶντος ἀνηθικότητος ζητήσατε νέους νόμους. Θελοῦσατε, κύριε Ἐισαγγελεῦ, ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος ἡμῶν, τιμῆς καὶ δημοσίας καθήκοντος, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃτε ὅπως τοιαῦτα, τοῦτο αὐτό, δδελυγμῖαι, μολύνουσαι καὶ ἀσχημίζουσαι τὴν ζωὴν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐξακολουθήσωσι ἀλλ' ἐν τῇ συναισθήσει τῆς μεγίστης ὑμῶν εὐθύνῃς προλάβῃτε τὸν ἐκφυλισμὸν τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνοῦ διατηρηθέντος ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀνακόπτοντες τὴν ἀναίσχυντον ταύτην καὶ πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ προπυγάνδαν τῆς ἀνηθικότητος. Οἷον δικαίωμα ἔχετε νὰ συλλάβῃτε ἐγκληματίας δηλητηριαστάς καὶ νὰ προλάβετε τοὺς κινδύνους τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν, τοιαῦτο καὶ ἐτιμείζον ἔχετε δικαίωμα ἅμα καὶ καθήκον νὰ περιφρουρήσῃτε αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ δηλητηριασμοῦ.

Ἀπεκδεχόμενοι τάχιστον καὶ ἄμεσον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐμετέρων ἐνεργειῶν διατελοῦμεν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
10 Μαρτίου 1924



ΣΚΕΨΕΙΣ ΥΛΙΣΤΟΥ

I

Θέλω νὰ τραγουδήσω τὸν Κάδμο τοὺς Ἀτρεΐδες,
μὰ ἡ λύρα μὲ τὶς κόρδες τὸν ἔρωτα ἀντηχάει.
Πεῖω τὶς πρῶτες κόρδες, ἀλλάζω ὅλη τὴ λύρα
καὶ τραγουδῶ τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλῆ, μὰ κείνη
ἀντιφωνοῦσε ἀγάπης. Ἀ στὸ καλὸ νὰ πάτε.
ὦ ἥρωες, γιατί ἡ λύρα ἔρωτες μόνον ἔχει.

II

Εὐχάρισεν ἡ φύσις τὰ κέρατα στοὺς ταύρους,
γερεῖς ὀπλὰς στοὺς ἵππους καὶ στοὺς λαγούς ποδάρι·
τὰ δόντια στὰ λεοντάρια τὸ πέταμα στὰ ὄρνια·
στοὺς ἄντρες περηφάνια, καὶ τίποτα δὲν εἶχε
νὰ δώσῃ στίς γυναῖκες καὶ τὶ λοιπὸν τοὺς δίνει;
τὴν ὁμορφιὰ μονάχα, κί ἂπ' ὅλες τὶς ἀσπίδες
κί ἂπ' ὅλα τὰ κοντάρια ποῖδ' ὀνυχὰ κί ἂπ' ὅλα
κί ἂπ' τὴ φωτιὰ ἀκόμα ἡ ὁμορφὴ γυναῖκα.

III

Πάνω σὲ μυρτιὲς γυρμένος καὶ σὲ μαλακὰ χορτάρια
θέλω νὰ περῶ νὰ πίνω κί ὁ ἔρως μὲ χιτῶνα,
ὕψηλὰ ἀνασηκωμένο καὶ δεμένο μὲ σειρήνια
ἀπὸ πάνω ἂπ' τὸ λαιμὸ τοῦ, πὸ κρασί θά μου σεβρίζει·
γιατὶ σὺν τροχῶς ἀμάξης ἡ ζωὴ κυλάει καὶ τρέχει
καὶ θὰ κείμεθα αἰώνια, λήγη σκόνη ἀπὸ σκόρπια
κόνηλα ἄψυχα καὶ κρύα. Τὶ χρειάζονται τὰ μύρα
καὶ τὰ λούλουδα στοὺς τάφους κἀλλιο ἐμὲ ποῦ ζῶ ἀκόμα
μὲ τὰ μύρα νὰ μὲ ράνησ καὶ μὲ ρόδα τὸ κεφάλι
καὶ μὲ τρυφερὰς μυρσίνες σκέπασέ μου· ὦ πρὶν ἔρως
νὰ μισέσω γιὰ τὸν Ἀδὴ θέλω νὰ διασκεδάσω.



ΚΩΜΙΚΟΙ ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

ΑΙ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ

Πινελίδης.—Ναί.. Ἀντιπρόσωπε, ὅχι
ἐγὼ τουλάχιστον, ναὶ ἐγὼ, σὰς λέγω
ὅχι. Μὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅλοι ὅσοι
εἰσθε ἐδῶ; Σεῖς λ. χ. δεσποινίς, δὲν
συμφωνεῖτε μετ' ἐμὴ μου; Ὁχι σεῖς, ἀ-
πευθυνόμενοι εἰς τὴν ὀπισθὲν σας,
σὰς θὰ ἐρωτήσω ἀργότερα... Γιὰ
παρατηρήσετε καλὰ... μὰ ὅχι ἐμένα
Κυτιάζετε παρακαλῶ... δεξιὰ σεῖς
ἀριστερὰ σεῖς. Τὶ ἔσοχος ζωγραφιὰ
ἔ; Τὶ κομψότης, τὶ χάρις, τὶ ἔκφρα-
σις! Σὰς ἐμπνέει, μ' ἐνθουσιάζει
σὰς αἰχμαλωτίζει, μὲ τραλαίνει. Δὲν
ἔχω κύριοι, δίκαιον. Δὲν ἔχω ὅμως
μίαν παλέτταν διὰ νὰ τὴν ἀντιγρά-
ψω. Δὲν ἔχω... ἂ πολλὰ πράγματα
δὲν ἔχω... Μυαλὸ θὰ πῆτε... ἴσως
Δὲν ἔχω ὑπομονὴν, ἄλλ' ἔχω... δι-
καιον. Εἶρχομαι ἀπὸ μίαν καλλιτε-
χνικὴν ἐκθεσιν. Εἶργα πολλὰ καὶ καλ-
λά. Ἀλλὰ μία εἰκὼν μου ἔκαματόση
ἐντύπωσιν ὥστε... τὴν ἠγόρασα θὰ
μοῦ πῆτε... δὲν ἐπωλεῖτο δυστυχῶς
μοῦ ἦρσε τόσον πολὺ ὥστε... δὲν
μπορῶ νὰ τὴν περιγράψω... Εἶναι
προσωπογραφία δεσποινίδος. Εὐθὺς
πῶσαν τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν ἔκφρα-
σιν τῶν ματιῶν της. Τὶ γλύκα τί...
Ἠσυχάσατε δὲν προχωρῶ. Ἀλλ' ἐνῶ
τὴν ἐθαυμάζω φανταζόμενος τὸ πρω-
τότυπον. Μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς εἰ-

κόνης τοποθετεῖται μὴ κυρία.
Πλησιάζει πάρα πολὺ εἰς τὴν εἰκό-
να καὶ ἔπειτα ὀπισθοχωρεῖ γωρεῖς
νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι ἡμποροῦσε νὰ
ἦτο καὶ κάποιος Χριστιανὸς πίσω
της. «Πίσω μου εἰ ἔχω Σατανά»
ἐγρύλλισε. Καὶ ἀφ' οὗ συγχρόνως
μὲ ἐπάτησε γυρίζει νὰ ἰδῇ τοῦ ἐ-
σκόνησας. Καὶ μοῦ μειδιᾷ. Ἀλλοίμο-
νον! Νὰ σὰς περιγράψω καὶ τὴν εἰ-
κόνα αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ φυσικοῦ;

Τὰ μάτια της—αὐτὰ προτοεῖδα—
ἠφαίστεια φεῦ σβυσμένα πρὸ μῆος
τουλάχιστον εἰκοσιπενταετίας. Μαλ-
λιὰ λευκότερα ἀπὸ τὰ μάρμαρα τῆς
Πεντέλης. Δόντια... ἂ τέτοιο πρᾶ-
γμα δὲν ὑπῆρχε. Μύτη διοπτροφό-
ρος ἡ ὁποία ἐχρειάζετο ἓνα μῖτον
ἀριάδνης, διὰ νὰ σταθμεμετρήσῃ
τοὺς δύο ἐν διαζεύξει ὄμους. Ἡ δε-
ξιὰ πλευρὰ ἀγνοεῖ εὐαγγελικώτατα
τὶ πράττει ἡ ἀριστερὰ. Τώρα θὰ θέ-
λετε νὰ μάθετε τὴν ἡλικίαν της...
Ἀδύνατον. Εὐγεννήθη πρὸ τοῦ ληξι-
αρχικοῦ νόμου· πέρσοι ἰσχυρίζετο
ὅτι ἐγεννήθη κατὰ τὴν μεταπολίτευ-
σιν τοῦ 1862 ἐφέτος μόλις ἐνθυμεί-
ται τὴν ἐπιστρατιάν τοῦ 1885, ἄλ-
λὰ βεβαίως θὰ ἔχη ἰδῇ τὸν Καπο-
δίστριαν.

Λοιπὸν αὐτὴ ἡ ὁποία θὰ ἡμπο-
ροῦσε κάλλιστα νὰ ἦτο ἡ πενθερὰ

τῆς γιαγιᾶς μου εἴς μακαρίτισσας αὐτὸ τὸ κοκκαλιάρικο λαδικὸ=οῦσαι κυρίαί ἄγουν ἡλικίαν ἄνω τῶν 60 ἐτῶν παρακαλῶ νὰ κάμουν πῶς δὲν ἀκούουν=αὐτὸ τὸ θαῤμα δύο αἰῶνων τοῦ 19ου καὶ τοῦ 20οῦ πιστεύετε ὅτι εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκείνην ἐκθέσιν θὰ ἦτο ἡ ὡραιότερα εἰκὼν τῆς ἐκθέσεως ἂν ἦτο «εἰκὼν» Μειδιάτε δεσποινί ; Αὐτὸ εἶναι εὐχάριστον, διότι βλέπω τόσα ὡραία μαργαριτάρια κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ποῦ εἶναι τόσο ἀκριβά... Ἀλλὰ μὴ μοῦ εἰπῆτε ὅτι δὲν ἔχω δίκαιο καὶ (βῆχει) βῆχα.

Αὐτὸς ὁ καιρὸς ἐφέτος εἶναι ἐλεεινός. Τί λέτε σῆς ; (δεικνύει κάποιον) ἱατρέ; Διὰ τὸν καιρὸν, τὸν κακὸν μου καιρὸν; Διότι διὰ τὸν βῆχα ξέρω πῶς γιατρικὸν δὲν ὑπάρχει. Ὁ ἔρωσ καὶ ὁ βῆχας δὲν κρύβονται, δηλαδὴ δὲν γιατρεύονται. Περνοῦν μόνα των.

Λοιπὸν τί ἔλεγα; Α. διὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν ὁποίαν κανεὶς ἀρχαιολόγος δὲν ἐπιδέχεται νὰ κατὰσχη. Λοιπὸν αὐτὴν τὴν γυναῖκα=ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὰς κυρίαῖς διότι τὴν ὀνομαζῶ γυναῖκα=Εἷνας καλλιτέχνης θὰ ἐπιθύμει νὰ τὴν κάμῃ=ὅχι βέβαια σύζυγον—μοντέλο. Εκείνο τὸ φορικτὸν παρόραμα τῆς Δημιουργίας ἡμποροῦσεν ὡς πρόσωπογραφία νὰ δημιουργήσῃ μίαν καλλιτεχνικὴν δόξαν. Ἀλλὰ τώρα ἐδημιούργησεν ἓν μόνον ἕνα... μονόλογον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς θὰ ἀκούσῃ πολλάκις διαμαρτυρίας ὧλων ὅσοι δὲν ἔχουν μαλλιά, δόντια, ἢ ἔχουν μακρυνὲς μύτες καὶ μεγάλα ἀντιά... Ἀλλὰ τί βλέπω : Σὰς βεβαίῳ αὐτὴ εἶναι δὲν ἀπατῶμαι. Ἡ εἰκὼν τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως... Ἐδῶ εἶναι εἰς τὴν ζωσαν ἐκθέσιν τῆς αἰδοῦσης αὐτῆς. Τὴν βλέπω ἐδῶ κοντά σας, ἀπέναντί

ντί μου. Προσέξατε καὶ θὸ τὴν ἀνακαλύψετε. Κυρίαί καὶ κύριοι ἄνευ διακρίσεως... ἡλικίας, ἀναπτύξεως, ὁραϊότητος καλωσύνης, ἐθνικότητος περιουσίας... Εἶναι ἔργον ἐνὸς μεγάλου καλλιτέχνου. Κανεὶς δὲν τὸν φθάνει. Ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς ὁ ἀπαράμιλλος, ἐκθέτει πολὺ συχνὰ ἔργα του ζωγραφικὰ καὶ γλυπτικά. Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἐκθέτει ἐν ἀληθινὸν ἀριστοῦργημα, μιὰ ζωγραφιὰ ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Εἶναι ἐδῶ μὲ βλέπει καὶ μόνον ἐγὼ δὲν τὴν βλέπω... δὲν εἶμαι δὲ τὸσον ἀνόητος νὰ τὴν βλέπω ἐνώπιόν σας αὐτὴν τὴν στιγμήν. Μαντεύσατέ την... Ἐγὼ θὰ σὰς εἰπῶ μόνον τὸν καλλιτέχνην.

Λέγεται Ὑψιστος.

Καὶ τώρα συγχαρεῖτε-δὲν εἶνε δύσκολον νὰ εὐρῆτε ποιά εἶναι=τὸ καλλιτέχνημα, ἀφοῦ σὰς εἶναι ἀδύνατον νὰ συγχαρῆτε τὸν καλλιτέχνην.

ΚΑΤΙ ΤΙ

Τίτος.—Ἡθελα νὰ σὰς εἰπῶ κάτι. τὸ ὁποῖον δὲν λέγεται εὐκολὰ καὶ ὁ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς τὸ εἰπῶ. Αὐτὸ τὸ κάτι μοῦ βασανίζει τὸν νοῦν, μὲ κάμνει νευρικόν, ἰδιότροπον. Θέλω κάτι νὰ κάμω. κάτι νὰ λέγω, χωρὶς κανένα λόγον. χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην. Αἰσθάνομαι κάτι νὰ μὲ πνίγῃ, νὰ μὲ ἀπογοητεύει, νὰ μὲ τυραννῇ. Αὐτὸ τὸ κάτι, τὸ ἀναθεματισμένον, μὲ κάμνει νὰ μὴ μετχαριστῇ τίποτε μὰ ἀπολύτως τίποτε. Ἐννοῶ τὴν περιέργειάν σας, ἀλλὰ πρέπει καὶ σῆς νὰ ἐννοήσετε ὅτι δὲν ἔχω ἡσυχίαν.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐβγήκα ἀπὸ τὸ σπίτι μου εἰς κατὰστασιν πολὺ ἀνώμαλον. Ἐπεριπατοῦσα καὶ ἐνόμιζα

ὅτι τὰ σπῖτια ἐχόρευαν φῶς-τρόγγυφον μου. Καὶ ὅμως οὔτε κρασί πῖνω οὔτε οἶνόν πνευμα, οὔτε μπίρα, οὔτε νερὸ τῆς δεξαμενῆς, ἀλλὰ τοῦ Μαρουσίου. Κάτι τι—αὐτὸ τὸ διαβολικὸν κάτι μὲ ἔκαμνε νὰ στριφογυρίζω, νὰ χορεύω κ' ἐγώ... Τ' ἀποτέλεσμα τραγικόν. Ἐπείσα χωρὶς νὰ τὸ θέλω. Ἐπάνω εἰς μίαν λεπτοκαμωμένην κυρίαν, πολὺ ὡραία ντυμένην ἢ ὅποια μ' ἐξέλαβεν ὡς αὐθάδη καὶ μὲ μίαν κραυγὴν τρόμου μ' ἔκαμε νὰ συνέλθω καὶ νὰ ψελλίσω, περισσότερον ἀπὸ αὐτὴν τρομαγμένος, συγγνώμην.

Δὲν ἐφάνη ἀρτίμως νὰ τὴν δεχθῇ, κ' ἐγὼ ἐπειδὴ ἤρχισεν νὰ μαζεύετε κόσμος ἔσπευσαν μὲ τρόπον εἰς φυγὴν. Φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησεν μετὰ τὸν θάνατον ἡ ἰδέα ὅτι ἡμῖν τρελλός, ἡ κυρία γὰρ τὰ μάτια τοῦ κόσμου-εἶχε δὲ πραγματικὰ ὡραία μάτια - συνεφάνησεν εὐτυχὸς μὲ τὴν γνώμην αὐτὴν καὶ τεινευτέρως μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσω τὴν ἀξίαν τῆς τρελλᾶς. Ἐπερίμενα μάρτυρας μονομαχίας -εἶμαι βλέπετε πολὺ γνωστὸς ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου -διότι θὰ ἐφθανε βέβαια εἰς τ' ἀντιά τοῦ συζύγου καὶ ἡμῶν ἔτοιμος πλέον νὰ πλύνω τὸ πεδίον τῆς τιμῆς μὲ τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ταραχῆς μου δὲν ἡμποροῦσα νὰ συγκρατήσω. Εὐτυχὸς ἔως τώρα οἱ μάρτυρες δὲν ἐνεφανίσθησαν καὶ (κυττάζει τὸ ὡρολόγιόν του) ἐπέρασεν αἱ 24 ὥραι. Α, ὅχι, ὑπολείπονται ἀκόμη πέντε λεπτά καὶ χρειάζεται μεγάλη λεπτότης σὲ αὐτὰ τὰ ζητήματά. Ἀς τὸ βάλλω πέντε λεπτά εμπρός. Ἄλλ' ὅχι! αὐτὸ ἀντιβαίνει εἰς τὸν ἱπποτισμόν. Ἀλλὰ - τί ἀφηρημένος ! - τὸ ὡρολόγι μου πηγαίνει ἀπὸ χθὲς πέντε λεπτά πίσω. Ὡστε χωρὶς νὰ σημάνη τὸ ὡ-

ρολόγιον τοῦ ἀγίου Σουλπικίου - τῆς ἰδιότητος μας Μητροπόλεως ποτὲ δὲν δουλεύει - ἐσώθηκα καὶ πάλιν χωρὶς τὴν φρενὴν αὐτὴν νὰ θεωρηθῶ τρελλός,

(Κινεῖται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὡς νὰ ἐρευνᾷ). Παύσατε! πάλι τὰ ἴδια. Κάτι μοῦ συμβαίνει... Ἐρωτευμένος δὲν εἶμαι. Σὰς βεβαίῳ μ' ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ... λογικοῦ μου. Ἀλλὰς τε εἰς πάθος τέτοιο ἀτύχημα δὲν θὰ ἦμουν ἐδῶ, «εἰς τὸ φρενιτικὸν μεῖον». Θὰ μοῦ εἰπῆτε. Οὔτε. Θὰ ἦμουν ἀπλούστατα εἰς τὸ πλεῖστον τῆς ἐξωμένης μου. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἐν πλεῖστον ὑπῆρξεν ἡ αἰτία νὰ δημιουργηθῇ ἡ γυναῖκα. Ἐρωτευμένος λοιπὸν δὲν εἶμαι, φλύαρος δὲν εἶμαι ἀφοῦ μόλις πρὸ πέντε λεπτῶν ἤρχισα νὰ ὀμιλῶ, εἰςέυρετε δὲ ποίαν σημασίαν εἶχαν δι' ἐμὲ πέντε λεπτά... ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου... Μονομαχία εἶναι αὕτη... Ἀστέως δὲν εἶμαι ἡμποροῦν νὰ τὸ βεβαιώσωσαν τὰ συνεσταλμένα χεῖλιά σας. Ἀλλὰ κάτι ὅμως μοῦ συμβαίνει. Θέλω, κ' ἐγὼ δὲν ξέρω τί θέλω.. Θέλω νὰ παύσω. Καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ κάτι, τὸ ὁποῖον τόσην ὥραν τὴν αὐτὴν με βασανίζει. Ἀν ἡ Ἑλλάς περιώρισταίνα ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ ἐγὼ περιώρισταίνα νὰ παύσω καὶ παύω.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ
ΠΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιολογίας Πειραιῶς

Τηλ. 889

ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΗΝ ΕΣΩΣΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΙΝ

Η δεσποινίς Κόν εφθασεν εἰς τὴν Ν. Υόρκην ἀπὸ τὴν Οράδσαν τῆς Ρουμανίας μετὰ τὸ ὑπερνωκᾶν «Κελτικὸς». Ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεώς του συνέπεσε μετὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν ἐπιβεβηκὸν μετὰ ἀγωνίαν ὁ ἀδελφὸς τῆς μετὰ τὴν συγγένειάν του. Ἡ ἀναλογία ὅμως τῆς Ρουμανίας εἶχε καλυφθῇ καὶ αἱ θύραι τῆς χώρας τοῦ Κολόμβου εὐρέθησαν κλεισταὶ διὰ τὴν νεαράν με-αναστάδα, ἡ ὁποία καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Ἑλλης-Αἰλαντ. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν νῆσον τοῦ μαρτυρίου, ἀπογοητευμένη καὶ κουρασμένη ἐζήτησε παρηγορίαν εἰς τὸ βιολί τῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε φέρεῖ μαζὺ τῆς ἀπὸ τὴν μακρινὴν πατρίδα τῆς. Ἐπαιξε. Κάποιοι τοῦ τὴν ἤκουσαν τὴν ἡρώτησαν. «Τίς τοῦτους ἀπῆντησεν, ὅτι ἦτο διδασκάλισα κλειδοκυμβάλου εἰς τὴν χώραν τῆς καὶ ἐσπούδασε μου σικὴν ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τὸν διάσημον μαέστρον Βερνάσκα. Τότε ἤκουσεν, ὅτι ὑπῆρχε κάποια ἐλπίς διὰ νὰ μὴ ἀπελαθῇ διότι ὁ νόμος ἐπέτρεπε τὴν εἰσοδὸν τῶν καλλιτεχνῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναλογίας.

Ἐτοί ἐπέρεσε τὰ Χριστουγεννα γεμάτ' ἀπὸ ἐλπίδας. Ὅταν τὴν παρέπεμψαν πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡρώτησε τὸν πρόεδρον αὐτῆς ποῖον μουσικὸν κομμάτι ἐπεθύμει νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ βιολί τῆς. Ὁ πρόεδρος ἐ-

σκέφθη ὀλίγον καὶ ἔπειτα τῆς εἶπεν:

— Ἡμπορεῖται νὰ παίξετε, «Ντὶ Τράου μεν» τοῦ Σούμαν;

— Μάλιστα.

Ἡ Ρουμανίς γνωρίζουσα, ὅτι ἀπὸ τὸ παίξιμόν τῆς ἐκεῖνο ἐξηρτάτο ἡ τύχη τῆς ἐπαιξε μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν τῆς καὶ μετὰ πάθος τὸ ὁποῖον συνεκίνησεν ὅλους τοὺς παρισταμένους. Ὅταν δὲ ὁ τελευταῖος φθόγγος μετμορφώθη εἰς μίαν παραδεισιακὴν ὄντος γλυκύτητα, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἔδωσαν τὸ χέρι καὶ τὴν συνεχάρησαν θερμῶς. Ἡ μετανάστις εἶχε νικήσει καὶ σήμερον εὐρίσκεται ἐλευθερά εἰς τὴν Νέαν Υόρκην καὶ εὐτυχισμένη πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Τὸ βιολί τῆς ἔθεσεν ἐκποδὸν τὴν ἀναλογία. Ἀὐτὸ θὰ εἴπῃ νὰ εἶναι κανεὶς καλλιτέχνης, ἀλλὰ καλλιτέχνης πραγματικὸς, ὅχι νὰ πιστεύῃ μόνον ὁ ἴδιος, ὅτι εἶναι τοιοῦτος,

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔ ΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ισόγειον) 55

Εργασία ἡγγυημένη

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΓΩΝΙΑΙ

Η ΝΟΤΙΩΤΕΡΑ ΚΩΜΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



παραπλέωντὴν νότιον παραλίαν τῶν Σφακιῶν, εἰς μάτην θὰ ἀνεξήτει ἴχνη κατωκημένης χώρας. Μόνον ἄγονοι καὶ σκυθροπαῖ βουνοσειραῖ προβάλλουσι πανταχοῦ τῆς

ἀκτῆς καὶ σκοτεινὰ ὄρη ὑψοῦνται ἐνώπιον τοῦ ταξειδιώτου καθιστῶντα ἔτι λευκότερα τὰ πανύψηλα Λευκά ὄρη τὰ ἀποφράσσοντα τὸν πρὸς βορρᾶν δρίζοντα. Εἰς μάτην θὰ ἠρεῦνα ἐνταῦθα ὁ ἀποπλανημένος ναυγάς ὅπως εὖρη ὄρεον προσωρινῆς σωτηρίας ἐν μέσω τῆς τρικυμίας. Οἱ ὄγκοι τῶν ἀγόνων λόφων πυργιδιοῦνται εἰς πολλὰ σημεῖα ἀποτόμως ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὥς κυκλώπεια τεῖχη ἀπόρθητα καὶ τρομακτικά.

Δύο ἢ τρεῖς μόνον συνοικισμοὶ σημειοῦσι τὴν παρουσίαν κατοικιῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν νοτιωτέραν παραλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς· τὸ Λουτρό, ἀποτελούμενον ἀπὸ μίαν δεκάδα οἰκιῶν ὑπὲρ μικρὸν ἀνοικτὸν ὄρεον, καὶ ἡ Χώρα τῶν Σφακιῶν,

ἡ πρωτεύουσα τῆς ὀλιγάνθρωποτέρας τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης.

Τὸ χωρίον τοῦτο δὲν εἶναι παρὰ ἄθροισμα τριᾶκοντα ἢ τεσσαράκοντα λιθίνων λευκῶν οἰκιῶν, τρεῖς ἢ τέσσαρες τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτισμέναι ἐπὶ τῆς μικρᾶς κηλίδος τῆς ἁμμῆς τῆς ριφθείσης εἰς τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν ὑπὸ νοτίων ἀνέμων, ἐν ᾧ ὅλαι καὶ λοιπαὶ ὑπέρκεινται ἢ μία τῆς ἄλλης ὥσει προσπαθοῦσαι νὰ ἀναρριχηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀγόνων καὶ τραχεῶν βουνῶν,

Ἡ Χώρα τῶν Σφακιῶν, ἀνοικτὴ πρὸς τοὺς θερμοὺς ἀφρικανικοὺς ἀνέμους καὶ προφυλασσομένη ὑπὸ τῶν ὄγκων τῶν Λευκῶν ὄρων ἀπὸ τῶν βορείων, ἔχει τροπικὸν κλίμα. Τὸ θέρος ἡ διαμονὴ εἶναι ἀδύνατος διότι ὁ καύσων εἶναι ἀνυπόφορος. Οἱ κάτοικοι ἐγκαταλείπουν τὰς οἰκίας των καὶ ἀνέρχονται εἰς τὴν Κελλικράτην ἢ τὸ Ἀσκούφου διὰ νὰ παραθερίσουν, διὰ νὰ κατέλθουν καὶ πάλιν εἰς τὴν παραλίαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου. Τὸν χειμῶνα ὅμως, ἡ χώρα τῶν Σφακιῶν ἀποτελεῖ ἰδεώδη διαμονήν.

Τὸ κλίμα ἐν γλυκύτατον ὡστὼν τροπικῶν χωρῶν, ἡ ἐμπροσθεν θάλασσα πάντοτε σχεδὸν γαληνία, ἡ ἀτμόσφαιρα πάντοτε ἡρεμὸς, ἐν ᾧ τὰ

πéριξ βουνά γίνονται σκοτεινότερα καθαρώτερα, φανταστικώτερα. Αν δεν ήτο τόσον άγονος και τραχεία ή περίξ χώρα, ή γωνία αυτή της Κρήτης θα ήδύετο να συγκριθῇ πρὸς τὰς ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις θερινὰς διαμονάς.

Τὰ δένδρα εἶναι άγνωστα σχεδὸν εἰς τὴν γωνίαν αὐτήν—τόσον φιλάργυρον και άγονον εἶναι τὸ ἔδαφος. Θά ήδύνατο νά μετρήσῃ τις εἰς τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν τὰς ὀλίγας πρασίνοὺς κηλίδας αἱ ὁποῖαι σημειώνουν τὰ μέρη ἔνθα τὰ δένδρα ἀπλώνουν μικράν σκιάν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ή εἰλαία, ή χαρακτηρίζουσα κάθε κρητικὸν τοπίον σχεδόν, λείπει ἔντελως ἐπ' ἔδῳ.

Τὰς ἐσπéρας τοῦ φθινοπώρου εἰς τὴν λησμονημένην αὐτὴν νοτιωτάτην Ἑλληνικὴν γωνίαν ή ἡρεμία τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἀπόλυτος, σχεδὸν ὑπερφυσική. Μόλις πνέει εἰλαφρὰ ἀλμυρὰ αὖρα μὴ κανορθώνουσα νά ἀνέλθῃ πέραν τῆς ὑψηλοτέρας οἰκίας τοῦ συνοικισμοῦ. Εἶναι κρυσταλλινὴ ή διαύγεια τῶν νερῶν ποῦ μόλις ἔχουν τὴν δύναμιν νά δώσουν ἄτονον ἀσπασμόν εἰς τὸ μικρὸν ἐμυῳδες χέλος τῆς παραλίας. Αἱ λευκαὶ κανονικώταται οἰκίαι καθρεφτίζονται ἐπάνω εἰς τὰ νερά αὐτὰ και σχηματίζουν μακροὺς κίονας τρέμοντας ὑπὸ τὸ ἐλαφρὸν ριπίδωμα τοῦ Λιβυκοῦ Πελάγους.

Εἴπειτα ἔρχονται τὰ βουνά, τὸ τραχὺ ἐσωτερικὸν τῶν Σφακιῶν μετὰς ἀπόφεις τοῦ ὑπερόχου και τοῦ τρομακτικοῦ κορυφαί καὶ βουνοσειραὶ παντὸς χρώματος και παντὸς σχήματος, ἀκρόρῳσαι ὅπου και ἀητοὶ ἀκόμη θα ἐφοβοῦντο νά πῆξωσιν τὴν φωλεάν των φάραγγες και κοιλάδες, σκοτειναὶ και πλήρεις ἀ-

νατριχιαστικῶν θρύλων και παραδόσεων, κρημνοὶ και βάραθρα εἰς ἃ ἐλάχιστοι ἐτόλμησαν νά πλησιάσουν ἄνθρωποι, ἔχουν ὅμως τὸ ἐντευκτηρίων των οἱ ἡμιάγρια αἰγες.

Δὲν εἶνε παράδοξον διατὶ τὰ μέρη ταῦτα τρέφουσι χαλυβδίνους τὸ σῶμα και τὴν ψυχὴν ἄνδρας και διατὶ οἱ κάτοικοι τῶν Σφακιῶν οὐδέποτε ἐγνώρισαν πραγματικὴν δουλείαν.

Τὸ πενιχρὸν και άγονον τῆς γῆς ἀναγκάζει τοὺς κατοίκους τῆς θερινῆς αὐτῆς ἐπαρχίας νά ἀποδημῶσιν εἰς ἄλλα μέρη τῆς Κρήτης ή νά μεταναστεύωσι. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν μετοικήσει εἰς Σάλιν ν, Μεσσαρῶν, Ιεράπετραν ή Μιραμβέλλον, οὐχὶ ὀλίγοι δὲ γίνονται ναυτικοί, ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνονται. Πρῶτοι ἐκ τῶν Κρητῶν οἱ Σφακιανοὶ ἐγένοντο ἰδιοκτῆται πλοίων και ἀτμοπλοίων και τινες ἐπραγματοποίησαν μεγάλα κέρδη και ἐσημάτισαν περιουσίας ἐκ τῆς ναυτιλίας.

Σήμερον ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ ἐπαρχία τῶν Σφακιῶν οὔτε χίλιοι δὲν κατοικοῦσιν ἄνθρωποι, και εἰ ἐναπομείναντες ὅμως ἐλάχιστοι ἄνδρες δὲν ἐγκαταταλείπουσι τὸ πατροπαράδοτον ἔθιμον τῆς βεντέττας, ή τις ἀρατοὶ ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον καθ' ἡμέραν τὸν ἀριθμὸν των.

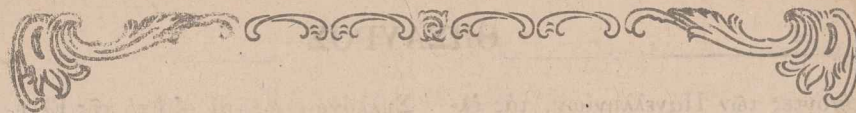
ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΘΑΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου *Ισόγειον* 55

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ωραι αὐστηρῶς ὥρισμένοι



ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Πρὸς τὸ τέλος τῆς α' φάσεως.

Σήμερον τερματίζεται ή σειρά τῶν 6 εβδομαδιαίων ἀθλητικῶν διαγωνισμῶν οὓς ἐτέλεσεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλ. ἀθλητικῶν Σωματείων τόσον ἐν Αθήναις ὅσον και εἰς τὰς ἐπαρχίας και τὰ ἀθλητικά κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εὐθύς ἀμέσως τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 30 Μαρτίου και τὴν ἐπομένην 6 Ἀπριλίου τελοῦνται κατὰ πόλεις οἱ τοπικοὶ Α' Προκριματικοὶ και κατὰ τοὺς ὁποίους θέλουσι προκριθῇ κατ' ἀρχὴν οἱ παρέχοντες ἐλπίδας βελτιώσεως τῆς ἐπιδόσεώς των οἱ διακριθισόμενοι ἀθληταὶ και θέλουσιν ὑποδειχθῇ οὗτοι εἰς τοὺς ἀρμόδιους προπονητάς, οἵτινες θα ἀναλάβωσι τὴν περαιτέρω συστηματικὴν των προάσκησιν και τὴν ἐπιμελεστέραν προπαρασκευὴν των ὅπως ἐμφανισθῶσι μετὰ ἓνα μῆνα εἰς τοὺς τελουμένους Πανελληνίους ἀγῶνας (Β' Προκριματικούς), ὅτε πλέον θα κριθῇ ή πραγματικὴ ἀξία ἐνὸς ἐκάστου ἵνα περιληφθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα, ήτις θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Ἑλλ. ἔθνος εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς τῶν Παρισίων.

Βεβαίως τὰ μέθοι τοῦδε ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐκανοποιητικά καιτοι ἐς

τινα ἀγωνίσματα ἐσημειώθησαν σημαντικαὶ πρόοδοι, πολλὰς παρεχούσας ἐλπίδας βελτιώσεως. Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνέτεινεν και ὁ κρατήσας καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῶν διαγωνισμῶν παγετώδης καιρὸς ὅστις ὡς γνωστὸν εἶναι χειρότερος ἐχθρὸς διὰ τοὺς προπονομένους ἀθλητάς. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προκριματικῶν ἀγῶνων 30 Μαρτίου και 6 Ἀπριλίου θέλουσι κρίνει μετὰ τὸ συγκαταβατικώτερον μέτρον τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν, προκρίνοντες εἰς εὐρείαν κλίμακα, ὅσους νομίζουν ὅτι διὰ μιᾶς ἐντονωτέρας προσπάθειας θα δυνηθῶσι νά βελτιώσωσι τὰς ἐπιδόσεις των μέχρι τῆς β' αὐτῶν προκρίσεως κατὰ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας ὅτε ἀσφαλῶς πρέπει νά κυριαρχήσῃ δέουσα προσπάχ και αὐστηρότης, ἵνα ἀπομείνωσιν ὀλίγοι ἔστω, ἀλλ' οἱ ἐκανώτεροι και ἀριστοί, ὅπως δηλονότι ὅσοι και κατὰ τὸ στάδιον τῆς προπονήσεώς των και κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δοκιμασίας ἐπέδειξαν σταθερὰν βελτίωσιν τῶν ἐπιδόσεών των.

Ἀς ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀθληταὶ μας τόσον τῶν Αθηνῶν ὅσον και τῶν ἐπαρχιῶν και τοῦ ἐξωτερικοῦ θα ἐξαντλήσωσιν ἑλὴν τὴν καλὴν και φιλότιμον αὐτῶν θέλησιν και προσπαθίαν ὅπως δικαιολογήσωσιν με-

τέχοντες τῶν Πανελληνίων, τὰς ἐκπίδας αἱ ἐπ' αὐτῶν βασιζει ὅλος ὁ φίλαθλος κόσμος τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες

Ευκυκλοφόρησε τυπωθεῖσα ἡ προκήρυξις τῶν Πανελληνίων προκριματικῶν ἀγώνων τῆς 8ης Ολυμπιάδος.

Τὴν τέλει τῶν Γενικῶν τούτων προκριματικῶν ἀγώνων ἀνέλαβεν ὁ «Σύνδεσμος», πολὺ δὲ ὀρθῶς τοὺς προκριματικούς τούτους ἀγῶνας ὠνόμασε Πανελληνίους, διότι ὄντως Πανελλήνιος θὰ εἶναι ἡ εἰς αὐτοὺς συμμετοχὴ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων ἀθλητῶν τῶν φιλοδοξούντων τῆς τιμῆς νὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν 8ην διεθ. Ολυμπιάδα.

Επιφυλασσόμενοι εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος νὰ δημοσιεύσωμεν ἀναλυτικώτερον τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων τούτων, ἀναγράφομεν σήμερον ὅτι ἐν αὐτῷ περιλαμβάνονται μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν προσηρμοσμένα, ὅλα τὰ ἀθλήματα τῶν εἰδικῶν τμημάτων τοῦ Συνδέσμου· ἤτοι Ἀθλητικά. — Οπλομαχία, Σκοποβολή. Νυκτικά. — Κολύμβησις - Αντισφαίρισις. Ἐκ τούτων χάριν τῶν κυρίως ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ἀθλητικά, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ πολυπληθέστεροι ἀναφέρομεν ὅτι τὰ **ἀθλητικά ἀγωνίσματα** τῶν Πανελληνίων τελεσθῇσονται ἐν τῷ Σταδίῳ μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ τεχνικῆς ἐπιμελείας τὴν 28ην 29ην Ἀπριλίου καὶ 2αν καὶ 4ην Μαΐου ἤτοι οἱ ἀγῶνες ἄρχονται τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ λήγουσι τὴν Κυριακὴν τοῦ Ὁμαῖ. Κατ' αὐτοὺς θὰ συμμετάσχωσιν οἱ ἀθληταὶ ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ τῶν ἄλλων τοῦ ἐσωτερικοῦ πόλεων ἀθλητικῶν

Συλλόγων ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀθλητικῆς ἑνώσεως Ἀλεξανδρείας προκριθῆσόμενοι πρὸς ἀποστολὴν εἰς τοὺς Πανελληνίους Ἑλληνες ἀθληταὶ ὅλης τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ ἀθληταὶ τῶν ἐν Κύπρῳ Γυμναστικῶν Συλλόγων. Υπάρχει ἐπίσης πιθανότης ὅτι θὰ συμμετάσχουν καὶ τινες τῶν ἐν Κ)πόλει Ἑλλήνων ἀθλητῶν. Ἐν γένει λόγῳ τῆς σημασίας ἣν ἐνέχουσιν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες οὗτοι ἐφέτος θὰ εἰναῖ ἀνοικτοὶ δι' ὅλους τοὺς Ἑλληνας φιλάθλους.

Ἀθλητικὴ ἐορτὴ

Πανελληνίου-Ἐθνικοῦ

Οἱ Γυμναστικοὶ Σύλλογοι τῆς πόλεώς μας «Πανελλήνιοι» καὶ «Ἐθνικοὶ» πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἑθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τελοῦσιν αὐριον τρίτην 25 Μαρίου (ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ) μεγάλην ἀθλητικὴν ἐορτὴν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἧς τὸ πρόγραμμα ποικίλον καὶ πλούσιον εἰς ἀγωνίσματα θὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συρροὴν ἐξαιρετικοῦ πλήθους θεατῶν εἰς τὸ Στάδιον.

Μεταξὺ ἄλλων εἰς τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται καὶ ἐπιδειξίαι σχολικῶν ὁμάδων, θὰ ἀπονεμηθῶσιν δὲ εἰς τοὺς νικητὰς μετάρια καὶ διπλόματα.

Σχολικοὶ ἀγῶνες

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Τὴν 12 καὶ 13 Ἀπριλίου τελοῦνται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ ἐτήσιοι σχολικοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς μετέχουσιν ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ πολλαὶ τῆς πόλεως.

Τὸ σύστημα τῆς τελέσεως σχολικῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων ἐξ ὧν κατ'

ἐτος ἀναμένονταί οἱ μέλλοντες ἀθληταὶ οἵτινες πλουτίζουν τὰ γυμναστήρια τῶν Συλλόγων ὡς συνέβαινε τοῦτο εἰς Σμύρνην καὶ ἀσφαλῶς συμβαίνει καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν θὰ ἦτο ἄραγε δυνατόν νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἐν Ἀθήναις;

Διατὶ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τοὺς ἔχομεν καταδικασμένους νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὸν ἀθλητικὸν στίβον καὶ δὲν τοὺς παρέχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἡδονὴν μιᾶς εὐγενοῦς ἀμίλλης, τὴν ἡδονὴν ἐνὸς ρεκόρ, νὰ αἰσθανθοῦν τὴν συγκίνησιν τοῦ ἀγῶνος, νὰ ἐννοήσουν ὅτι καὶ αὐτοὶ κατὰ ἡμποροῦν νὰ ἀποδώσουν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀθλητισμὸν, διακρίνοντες τὴν ἀξίαν τῶν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῶν:

Ἀθλητικὰ ἐπιγράμματα

Ο πρόεδρος τῆς Ἀγγλικῆς φιλάθλου ἑνώσεως σὲρ Modtagne Shearman, ἀπήγγειλεν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του περισπούδαστον λόγον ἐξ οὗ ἀποσπώμεν τὴν ἑξῆς ἐπιγραμματικὴν



Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χρευσόδετον εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας. τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ τοὺς ἐγγραφεμένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν οὗτο πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχμῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ συστάσει εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύναται ν' ἀποτανωθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὠρισμένους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

περιοχήν

«Ο ἄνθρωπος ὅστις ὁργανώνει δημοσίους ἀθλητικούς ἀγῶνας μεταξὺ φιλάθλων εἰς οἱανδήποτε ἐπαρχίαν τοῦ κράτους μας, κάμνει πολὺ καλλιτέραν ἐργασίαν διὰ τὴν ἀθλητικὴν πρόοδον, ἀπὸ τοὺς ἀσχολουμένους περίε μιᾶς θεραπείας ἐν Λογδίνῳ πρὸς σύνταξιν νόμων διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀθλητῶν».

..

Ἰδοὺ καὶ ἐν ἄλλῳ ἀγγλικῶν ἀθλητικῶν ἀξιῶμα· «Ο προπῶν καὶ παρασκευάζων ἀθλητὰς, ὁμοιάζει τὸν συγγραφέα ἐνὸς ὥραιον θεατρικοῦ ἔργου τὸ ὅποιον σημειοὶ τὴν μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν ἀπὸ σκηνῆς. Ἀλλ' ὅταν ἡ αὐτὰρ καταπέσει ὁ συγγραφεὺς λησιμονεῖται καὶ ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἔργου ἡθοποιὸς ἀπολαμβάνει τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν θεατῶν.

Δ. ΔΑΛΛΑΣ



**ΕΝΑΣ
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΥ 'ΘΗΣΑΥΡΟΥ**

**ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ**

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ ΚΕΡΔΗ 14,000,000

Η Διεύθυνσις τοῦ «Θησαυροῦ»
ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸν
θαυμάσιον συνδυασμὸν ἐν κατήρτι-
σε. Οἱ ἀναγνώσται αὐτοῦ ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς δαπάνης αὐτῶν θὰ
μετάσχωσι τῶν κληρώσεων τοῦ
Αναγκαστικοῦ δανείου αἱ ὁποῖαι

θὰ γίνωνται ἐντὸς τοῦ Μαρτίου,
Αἱ κληρώσεις αὗται κατὰ τὴν
δημοσιευθεῖσαν ἤδη ἐπίσημον ἀνα-
κοίνωσιν τοῦ Υπουργείου θὰ γί-
νουν ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν κατὰ τὸν
Μάρτιον ὡς ἑξῆς.

Κληρώσεις	Ιουνίου 1922	τῇ 5	Μαρτίου 1924
»	Σεπτεμ. 1922	τῇ 9	» »
»	Δεκεμβρ. 1922	τῇ 11	» »
»	Μαρτίου 1923	τῇ 15	» »
»	Ιουνίου 1923	τῇ 17	» »
»	Σεπτεμ. 1923	τῇ 20	» »
»	Δεκεμ. 1923	τῇ 24	» »

Καθ' ἐκάστην τῶν ἐπὶ τούτων κληρώσεων αἱ λαχνοὶ ἔχουσιν ὡς ἑ-
ξῆς:

1 λαχνὸς X δρχ. 300.000 δρ. 300.000

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

2	λαχνοὶ	X	δρχ.	100(000	δρ.	200.000
4	λαχνοὶ	X	δρχ.	50.000	δρ.	200.000
20	λαχνοὶ	X	δρχ.	20.000	δρ.	400.000
40	λαχνοὶ	X	δρχ.	10.000	δρ.	400.000
50	λαχνοὶ	X	δρχ.	5.000	δρ.	250.000
50	λαχνοὶ	X	δρχ.	3.000	δρ.	150.000
100	λαχνοὶ	X	δρχ.	1.000	δρ.	100.000

267 λαχνοὶ ἐκάστης κληρώσεως 2 000.000

ἦται ἐν συνόλῳ 1960 λαχνοὶ, ἐν συνόλῳ δρχ. 14.000.000

Οὕτω λοιπὸν οἱ ἀναγνώσται τοῦ
«Θησαυροῦ» θὰ μετάσχωσι εἰς ὅλας
αὐτὰς τὰς κληρώσεις χωρὶς νὰ εἶνε
μέτοχοι διὰ τοῦ ἑξῆς συνδυασμοῦ.

**Ἡ Διεύθυνσίς μας ἐπλήρωσε
ἐκατὸν ὁμολογίας τοῦ ἀναγκαστι-
κοῦ δανείου, τὰς τύχας τῶν ὁ-
ποίων διαθέτει ἀποκλειστικῶς
ὡπὲρ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Θη-
σαυροῦ».**

Αἱ ὁμολογίαι δηλαδὴ αὗται, κα-
τατεθειμέναι ἤδη εἰς τὴν Τράπεζαν
θὰ παραμένουν καθ' ὅλον τὸν μῆνα
Μάρτιον, οἱ δὲ ἀριθμοὶ αὐτῶν
εἶναι οἱ ἑξῆς.

$$\Sigma - E \ 6 \times 2 \ 751 - 632 \ 800 = 50$$

$$\Sigma - \Theta \ 229 \ 01 - 229 \ 350 = 50$$

Ἐν ὅλῳ ἀριθμ. ἰ 100

Εἰάν τις τῶν ὁμολογιῶν τούτων
κληρωθῇ εἰς τὸν πρῶτον ἢ ἄλλον
λαχνὸν τὸ κέρδος δὰ διανεμηθῇ εἰς
τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Θησαυροῦ»
κατὰ τὸν δυνατὸν ἀπλούστερον
τρόπον. Εἰάν μὲν εἶναι μέγαν τὸ
ποσὶν θὰ διανεμηθῇ ἐξ ἴσου εἰς ὅ-
λους, εἰάν εἶναι μικρὸν, διὰ κληρώ-
σεως τῆς ὁποίας αἱ λεπτομέρειαι θὰ
κανονισθῶσιν ἐγκαιρῶς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐπιφυλάττει εἰς ἐ-
αυτὴν τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάξῃ τοὺς
ἀριθμοὺς τῶν μετοχῶν δι' ἐκάστην
κληρώσιν ἐν νομίῳ τοῦτο συντελε-
στικὸν ὡπὲρ τῶν ἀναγνωστῶν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλολογίας Παιδα. ὡς 9 Τηλ. 888,



MAURICE LEBLANC



ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Η ΠΛΕΟΝ ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ

ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου].



ὄριοι τοῦ μυστικοῦ τῆς Βελόνας οἱ Νορμανδοὶ κυριαρχοῦν τῆς χώρας καὶ ἄργότερα κατακυτοῦν τὴν Σικελίαν τὴν Αἰνατολήν καὶ τὸν Νέον Κόσμον!

Κύριοι τοῦ μυστικοῦ, οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας ἐπιβάλλονται εἰς

τὴν Γαλλίαν τὴν ἐξευτελίζουν, στέφονται βασιλεῖς εἰς τὸ Παρίσι καὶ εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ καταστροφή ὅταν τὸ μυστικὸν τοὺς ξεφεύγει.

Κύριοι τοῦ μυστικοῦ οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας ἀποκοτοῦν φανταστικὴν δύναμιν, ἐπεκτείνουν τὰ σύνορα τῆς χώρας των καὶ ἀπαστρέπτουν ἀπὸ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἰσχὺν, λησμονοῦν ὅμως τὴν λέξιν ἣτις ἀπεκάλυπτε τὸ μυστικὸν καὶ ἐπέρχεται ὁ θάνατος ἡ ἔξορία, ἡ καταστροφή.

Ἐνν ἀόρατον βασίλειον μέσα εἰς τὴν

θάλασσαν καὶ εἰς ὀλίγων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν ἑρᾶν!...

Ἐνα φρούριον ἄγνωστον, ὑψηλότερον καὶ ἀπὸ τὸ κωδωνοστάσιον «τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων» καὶ κτισμένον σὲ μιὰ ἔκτασι πλεον μεγάλην ἀκόμη καὶ ἀπὸ μιᾶν δημοσίαν πλατείαν... Τί δύναμις καὶ ὁποῖα ἐξασφάλισις!

Ἐκεῖ θὰ εἶναι τὸ καταφύγιον καὶ ἡ δυσεῦρετος κρύπτη! Ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῶν βασιλέων ἀξιοπονημένους ἀπὸ αἰῶνα, ὅλον τὸ χρυσάφι τῆς Γαλλίας, ὅλα τὰ λάφυρα τῶν μεγάλων πολέμων, ὅλα, ὅλα μέσα εἰς τὴν Βασιλικὴν κρύπτην ἀποταμιεύονται!

Καὶ ποῖος εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ ποτέ; Ποῖος θὰ μπορέσῃ θὰ εἰσδύσῃ στὸ μυστικὸ τῆς Βελόνας; Κανείς!

Καὶ ἐν τούτοις ὅχι, κάποιος, ὁ Λουπέν! Κι' ἔτσι ὁ Λουπέν γίνεται ὁ φανταστικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ποῦ γνωρίζομεν, τὸ ἀνεξήγητον αὐτὸ φαινόμενον «ἐφ' ὅσον φυσικὰ ἡ ἀλήθεια μένει εἰς τὸ σκότος».

Ὅσον ἐν τούτοις καὶ ἂν τὸ πνεῦμά του εἶναι ἀκούραστον δὲν κατορθώνει νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸν ἀγῶνά του ἐναντίον τῆς κοινωνίας! Τοῦ χρειάζεται ἕνα ἀσφαλὲς κρησφύγετον, τοῦ χρειάζεται ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθερίας του, τῆς ἀνυλότητος

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

19

ἡσυχίας. ἥτις ἐπιτρέπει νὰ θεσπῇ κανεῖς εἰς πᾶσιν τὰ σχέδιά του!

Ἀν δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν ἡ Κούφια Βελόνα, ὁ Λουπέν θὰ κατανοοῦσε ν' ἀποδῇ ἕνα φανταστικόν, ἕνα ἀνεξήγητον πρόσωπον, τὸ ὅποιον οὐδεμίαν πλεον σκέσιν θὰ εἶχε μὲ τὴν πραγματικότητα!

Κύριος ὅμως τοῦ μυστικοῦ καὶ τίνος μυστικοῦ! εἶναι καὶ αὐτὸς ἕνας ἄνθρωπος σὰν τοὺς ἄλλους, ἀπλούστατα, ἀλλὰ, ὁ ὅποιος γνωρίζει νὰ μεταχειρισθῇ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα τὸ ὄπλον μὲ τὸ ὅποιον ἡ τύχη τὸν ἐφιλοθώρησεν.

Ὡστε ἡ Βελόνα εἶναι κούφια, αὐτὸ εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον. Απομένει νὰ ἰδῇ κανεῖς πῶς μπορεῖ νὰ εἰσδύσῃ ἐντὸς αὐτῆς. Πιθανώτατα ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Ἴσως νὰ ὑπῆρχε πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος κανένα ὄρισμένο σημεῖον, εἰς νὸ ὅποιον καθ' ἣν στιγμὴν ἡ θάλασσα ἀποσύρεται νὰ πλησιάζῃ ἡ βάρκα.

Ἴσως ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν ἑρᾶν.

Ἔως τὸ βράδυ ὁ Μπωτρελέ ἔμεινε ἔτσι σκυμμένος ἐπάνω ἀπὸ τὸ θέραθρον, μὲ τὰ μάτια του καρφωμένα ἐπάνω εἰς τὴν πελωρίαν πυραμίδα, ἐνῷ ἡ σκέψις του εἰργάζετο ἀκατάπαυστα.

Ἐπειτα ἐκατέθηκε πρὸς τὸ Ἐτρετά, ἐδιάλεξε ἕνα ξενοδοχεῖον δευτέρας μᾶλλον τάξεως, ἐγευμάτισε, ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του καὶ ἐξεδίπλωσε τὸ ἔγγραφον.

Τώρα πλεον ἦταν γι' αὐτὸν ἕνα παιγνίδι ἡ καθόρισίς του. Ἀμέσως ἀντελήφθη ὅτι τὰ τρία φωνήεντα τῆς λέξεως Ἐτρετά ὑπῆρχον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς τάξιν καὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς τάξιν καὶ οἱ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόστασιν. Ὡπομένως ἡ πρώτη γραμμὴ παρουσιάζετο ὡς ἑξῆς:

. α . α . ο υ . . ου Ἐτρετά -

Ἀλλὰ ποῖα νὰ ἦσαν αἱ λέξεις αἱ ὁποῖαι προηγούντο τῆς λέξεως Ἐτρετά;

Ὁ Μπωτρελέ ἔκαμε διαφόρους δοκιμὰς καὶ κατέλειξε εἰς τὴν ἑξῆς ὑπόθεσιν.

Κατὰ ροὺν τοῦ Ἐτρετά

Ἡ δευτέρα γραμμὴ ἦταν ἡ γραμμὴ τῆς λέξεως Δεσποινίδες, καὶ παρατηρῶν ἀμέσως τὰ φωνήεντα ποῦ προηγούντο τῆς λέξεως «τὸ δωμάτιον των», ὁ Μπωτρελέ ἐσημείωσε τὰς δύο φράσεις:

**Κατὰ ροὺν τοῦ Ἐτρετά
Τὸ δωμάτιον τῶν Δεσποινίδων.**

Ἐδῆκε περισσοτέραν δυσκολίαν διὰ τὴν τρίτην γραμμὴν, καὶ ἀφοῦ ἐπαίδευθηκε ἀρκεστὰ καὶ μόνον ὅταν ἐνθυμήθη τὴν τοποθεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκετο οὐχὶ μακρὰν ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῶν Δεσποινίδων, τὸ φρούριον τοῦ Φρεφοσέ, κατῶρθως νὰ ἀνασχηματίσῃ τοιοῦτοτρόπως τὸ ἔγγραφον.

**Κατὰ τὸν ροὺν τοῦ Ἐτρετά
Τὸ δωμάτιον τῶν Δεσποινίδων.**

Υπὸ τὸ φρούριον Φρεφοσέ.

Ἡ κούφια Βελόνα.

Αὗται εἶναι λοιπὸν ἡ τέσσαρς κυριώτεραι γραμμαὶ τοῦ ἐγγράφου τὸ ὅποιον ἐπρεπε κανεῖς νὰ διαβάσῃ. Βοηθούμενος ἀπ' αὐτὰς διηυθύνετο κανεῖς κατὰ τὸν ροὺν τοῦ Ἐτρετά, εἰσῆρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τῶν Δεσποινίδων διήρχετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπὸ τὸ φρούριον Φρεφοσέ καὶ ἐφθάνε εἰς τὴν Κούφια Βελόνα.

Ἀλλὰ πῶς; μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ψη-

φίων και τῶν ἀποστάσεων τὰς ὁποίας δι-
πεδείκνυε ἡ τετάρτη γραμμὴ.

Δ ΔΦ [] 19 Φ † 44 [] 357 []

Πιθανώτατα τὰ σημεῖα αὐτὰ νὰ ὑπεδεί-
κνυντο τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον εἴμπο-
ροῦσε κανεὶς νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Βελό-
και τὴν κρυφὴν εἴσοδον ἣτις ὡδηγοῦσε ἐν-
τός αὐτῆς.

Ο Μπωτρελέ συνεπέρανε πολὺ λογικὰ
ὅτι ἂν ὑπῆρχε κάποια συγκοινωνία ἁμέ-
σως μεταξύ τῆς γῆς καὶ τῆς πυραμίδος ἡ
συγκοινωνία αὐτὴ θὰ ἤρχιζε ἀπὸ τὸ δωματί-
ον τῶν Δεσποινίδων, θὰ διήρχετο κάτω-
θεν τοῦ Φρουρίου τοῦ Φρεφοσέ καὶ θὰ κα-
τέληγε εἰς τὴν Κούφια Βελόνα,

Ἀλλὰ τὴν εἴσοδον τῆς ὑπογείου αὐτῆς
συγκοινωνίας δὲν ἦσαν τὰ γράμματα Δ Φ
τὰ ὁποῖα τὴν ὑπεδείκνυντο, τὰ ὁποῖα τὴν
ἐφανέρωναν μᾶλλον διὰ κάποιου ἐπιτη-
δείου μηχανισμοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐπομένης ὁ Ισίδω-
ρος ἀνέβηκε ἐπὶ τῆς ἀποκρήμνου αὐτῆς.
Μετρημφοσιμένος εἰς ναύτην, ἐφαίνετο ἁ-
κόμη νεώτερος καὶ ὠριμένως δὲν θὰ τὸν
ἐπαιρνε κανεὶς γιὰ περισσώτερον ἀπὸ δώ-
δεκα χρόνων, μὲ τὸ κοντὸ πανταλόνι τοῦ
καὶ τὰ ἀνεσηκωμένα του μανίκια.

Μόλις εἰσῆλθε μέσα εἰς τὸ σπήλαιον
ἐγονάτισε μπροστὰ στὰ δύο αὐτὰ γράμμα-
τα. Μία ὅμως ἀπογοήτευσις τὸν ἀνέμενε,
διότι ὅσο καὶ ἂν ἐδοκίμασε νὰ κινήσῃ, ὅ-
σον καὶ ἂν ἐπροσπύθῃ νὰ ἀνακαλύψῃ
τὸν μηχανισμόν ποῦ διέθετεν ὅτι θὰ ἐ-
θεταν εἰς κίνησιν, δὲν ἐφθασε σὲ κανένα
ἀποτέλεσμα.

Καὶ πράγματι δὲν ἤργησε νὰ ἐννοήσῃ
ὅτι ἦταν ἀδύνατον νὰ κινήθῃ καὶ ὅτι
ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἦταν ἐσφαλμέ-
νη. Ἐν τούτοις καὶ θὰ ἐσήμαιναν! Ἀπὸ
τῆς πληροφορίας ποῦ εἶχε συνάξει ἀπὸ

χωρὶο εἶχε μάθει πῶς ποτὲ κανεὶς δὲν εἶ-
χε κατορθώσει νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παρου-
σία των καὶ ὅτι καὶ ὁ ἄββας Κοσέ εἰς τὸ
σπουδαῖον ἐπὶ τοῦ Ἐτρέτα διβλίου του χω-
ρίς ἀποτέλεσμα εἶχε προσπαθήσει νὰ ἐξη-
γήσῃ τὸ μυστήριον.

Ἐν τούτοις μία ἰδέα τοῦ ἦλθε ξαφνικὰ
γιὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ὁποίας δὲν ἀμφέ-
βαλλε οὔτε ἐπὶ στιγμὴν. Τὸ Δ αὐτὸ καὶ
τὸ Φ, δὲν ἦσαν τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν
δύο πλέον σημαντικῶν λέξεων τοῦ ἐγγρά-
φου; Ἀέξεις, αἱ ὁποῖαι μαζὺ μὲ τὴν Βε-
λόνα ἀπεκάλυπτον τὴν κυρίαν διεύθυνσιν
τὴν ὁποῖαν ὤφειλε κανεὶς νὰ ἀκολουθή-
σῃ; Τὸ δωματίον τῶν «Δεσποινίδων» δη-
λαδὴ, καὶ τὸ φρούριον τοῦ «Φρεφοσέ».

Ἐν τοιοῦτῃ περιπτώσει τὸ πρόβλημα
παρουσιάζετο οὕτω πως·

Τὸ σύνολον τῶν γραμμάτων ΔΦ θὰ ἐ-
παρουσίαζε τὴν σχέσιν ἣτις ὑπῆρχε με-
ταξὺ τοῦ δωματίου τῶν Δεσποινίδων καὶ
τοῦ φρουρίου Φρεφοσέ. Τὸ γράμμα Δ, τὸ
ὁποῖον ἀρχίζει τὴν γραμμὴν ἀντιπροσω-
πεύει τὰς Δεσποινίδας, δηλαδὴ τὸ σπῆ-
λαιον εἰς τὴν ὁποῖαν πρέπει κανεὶς πρῶ-
τα νὰ σταθῇ, τὸ δὲ γράμμα Φ, τὸ ὁποῖ-
ον εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς γραμμῆς,
θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ Φρεφοσέ, ἥτοι τὴν
πιθανὴν εἴσοδον τοῦ ὑπογείου.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν αὐτῶν σημείων,
ἀποινεῖται ἀκόμη δύο ἕνα εἶδος σχήματος
ὀρθογωνίου μὲ κάποιαν γραμμὴν πρὸς τὸ
κάτω χριστερόν του μέρος καὶ ἀριθμὸς 19,
τὰ ὁποῖα σημεῖα ἀναμφιβόλως θὰ ὑπο-
δεικνύουν εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐντός
τοῦ σπηλαίου τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον
θὰ κατορθώσῃ κανεὶς νὰ εἰσχωρήσῃ ὑπὸ
τὸ φρούριον;

Τὸ σχῆμα τοῦ ὀρθογωνίου αὐτοῦ ἐ-
σκανδαλίζει τὸν Ισίδωρον. Μήπως ὑπῆρχεν
πέραξ αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ τοίχου ἡ ὁποιοῦπο-

τε ἀλλοῦ, καμμὶ ἐπιγραφή ἢ τέλος πάν-
των καὶ πρὶν νὰ ἐνθύμιζε τὸ ὀρθογώνιον
αὐτὸ σχῆμα;

Ἐφαξεν ἐπὶ πολὺ καὶ ἐτοιμάζετο νὰ ἐγ-
καταλείψῃ αὐτὴν τὴν ἰδέαν ὅταν τὸ δλέμ-
μα τοῦ ἐπῆσε ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἀνοίγματος
ποῦ ἦταν σκαμμένο μέσα στὸ δράχον καὶ
τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς παράθυρον. Τὸ
σχῆμα λοιπὸν τοῦ πρωτογενοῦς παραθύ-
ρου ἐπαρουσίαζε πράγματι ἕνα ὀρθογώνι-
ον, κάπως ἀκατάστατον ἴσως εἰς τὸ σχῆ-
μα τοῦ, ἀλλὰ ἑπ' αὐτῶν ἕνα ὀρθογώνιον,
θαὶ ἀμέσως ὁ Μπωτρελέ ἀντελήφθη ὅτι,
ἂν ἐσθίριζε κανεὶς τὰ δύο τοῦ πόδια ἐ-
πάνω εἰς τὸ Δ καὶ εἰς τὸ Φ ποῦ ἦσαν ἐ-
πὶ τοῦ ἐδάφους χαραγμένα, καὶ ἔτσι ἐξη-
γοῦντο, ἡ δὴ γραμμὴ ποῦ ἦσαν ὑπερά-
νω αὐτῶν, εὐρίσκετο κανεὶς ἀκριβῶς εἰς
τὸ ὕψος τοῦ παραθύρου!

Εστάθηκε λοιπὸν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐκύτ-
ταξε. Τὸ παράθυρον ἐβλεπε καθὼς εἴ-
παμε πρὸς τὴν ἐξῆραν, καὶ ἐβλεπε κανεὶς
ἀπ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι ποῦ συνέδεε τὸ
σπήλαιον μὲ τὴν ἐξῆραν, καὶ ἔπειτα τὴν
βάσιν τοῦ μικροῦ λοφίσκου, ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου εὐρίσκετο τὸ φρούριον.

Διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἴδῃ τὸ φρούριον
ὁ Μπωτρελέ ἐσκύψε ὀλίγον πρὸς τὰ ἀρι-
στερὰ καὶ τότε ἠγνόησε τὴν σημαδίαν τῆς
μικρᾶς γραμμῆς ἣτις ὑπῆρχε πρὸς τὰ ἀ-
ριστερὰ τοῦ ὀρθογωνίου, διότι εἰς τὸ κά-
τω καὶ ἀριστερόν μέρος τοῦ μικροῦ παρα-
θύρου ὑπῆρχε μία προεξοχή τοῦ δράχου ἡ
ὁποία ἐκάλυπτετο καὶ ἐσχημάτιζε τρόπον
τινὰ μίαν μικρὰν τρύπαν, ἣτις καὶ θὰ
ἤμπορούσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρακτι-
κητήριον.

Καὶ ἂν ἀκουμποῦσε κανεὶς τὸ μᾶτι

τοῦ στή μικρὰ αὐτὴ τρύπα θὰ ἐβλεπε ἀπέ-
ναντι μίαν περιορισμένην ἑκτασιν, ἡ ὁ-
ποία κατεῖχετο ὅλη ἀπὸ ἕναν παλαιὸν
τοίχον ἀπὸ τοῦ δόλου, ἐραίπιν ἴσως το-
παλαιοῦ φρουρίου.

Ο Μπωτρελέ ἐσπευσε πρὸς τὸν τοίχον
αὐτὸν, ὅστις εἶχε περίπου ἑκτασιν δέκα
μέτρων καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφάνεια ἦτο
σκεπασμένη ἀπὸ χλόην, ἀλλὰ ἐκεῖ
δὲν ἀνεκάλυφεν κανένα ἐνδεικτικὸν ση-
μεῖον.

Κι' ἐν τούτοις ὁ ἀριθμὸς 19; Ἐπέστρε-
ψε πάλιν εἰς τὸ σπήλαιον ἐβγαλε ἀπὸ τὴν
τσέπη τοῦ ἐνοῦ κουβάρι σπάγγο ποῦ εἶχε
μαζὺ τοῦ καὶ ἕνα μέτρον ἀπὸ κορδέλλα,
μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐφοδιασθῇ, ἔθεσε τὸν
σπάγγο εἰς τὴν προεξοχὴν τοῦ δράχου εἰς
τὸ κάτω ἄκρον τοῦ παραθύρου καὶ ἀφού
ἔθεσε μίαν πέτρα εἰς τὸ 19ον μέτρον τοῦ
σπάγγου τὴν ἐξεσφενδόνισεν. Ἡ πέτρα ἐ-
φθασε μόλις εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μονοπα-
τιοῦ.

— Τί ἀνόητος ποῦ εἶμαι ἀνεφώνησεν ὁ
Μπωτρελέ, μὰ ἐκείνο τὸν καιρὸ δὲν ἐμε-
ρούσανε μὲ τὸ σημερινὸ μέτρον τὰς ἀ-
ποστάσεις.

Ἀφού ἔκαμε τὸν ὑπολογισμόν ποῦ ἔχρει-
άζετο, ἐμέτρησεν ἐπὶ σπάγγου τριάντα
ἐπὶ μέτρα, ἔκαμεν ἕναν κόμπον καὶ ψη-
λαφητὶ ἐφαξεν ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοίχου
τὸ ἀκριβὲς σημεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ
κόμπος τοῦ σπάγγου ὅστις ἦταν δεμένος
εἰς τὸ παράθυρον τῶν Δεσποινίδων θὰ ἤγ-
γιζε τὸ φρούριον τοῦ Φρεφοσέ.

Εντός ολίγου τό σημειον αὐτό εὐρέθη. Μὲ τὸ ἄλλο του χέρι τὸ ὁποῖον εἴτο ἐλευθέρων, ὁ Μπωτρελέ, πρεμέρισε τοὺς θάμνους ποὺ ἦσαν ἐκεῖ φυτωμένοι.

Ἐνα ἐπιφώνημα τοῦ ἐξέφυγε. Ὁ κόμπος, τὸν ὁποῖον ἐκρατοῦσε μὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων του ἤγγιζεν ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον ἐνὸς μικροῦ σταυροῦ σκαλισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Ἀλλὰ ἐνθυμούμεθα καλὰ ὅτι τὸ σημειον, τὸ ὅποῖον ἀκολουθοῦσε ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τὸν ἀριθμὸν 19 ἦταν ἀκριβῶς ἓνας μικρὸς σταυρός!

Ἐχραιώσθη εἰς τὸν Μπωτρελέ νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ὅλην του τήν δύναμιν διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν συγκίνησιν τοῦ τὸν κατέλαβε. Βιαστικὰ μὲ τρέμοννα δάκτυλα

ἀκούμπησε τὸ χέρι του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ προσεπάθησε νὰ τὸν κινήσῃ.

Καὶ πράγματι δὲν ἄργησε νὰ ἐπιτύχῃ. Ἐβάλεν ἀκόμη περισσοτέραν δύναμιν καὶ τότε ἀκούσθηκε διὰ μιᾶς ἐσωτερικῶς ἔχονας κρότος σάν μιὰ κλειδωνιὰ ποὺ ἀνοιγε καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ εἰς ἑκτασιν ἐνὸς μέτρου περίπου, ὁ τοίχος ἤγειρε καὶ ἀπεκάλυψε τὴν εἴσοδον ἐνὸς ὑπογείου.

(Ακολουθεῖ)

ΜΙΧ, Ν. ΚΑ'Ι'ΡΗΣ

Μαιευτὴρ Γυναικολόγος

24 Πιρσαστείου 243-5 μμ.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Συνεργασία κυρίας Ε. Α. ΚΑΜΠΑ ἱατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκοπήσεις, Ακτινοθεραπεῖαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπεῖαι, Διαγνωστικὴ, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται ἄνευ φαρμάκων εἰμὴ δι' ἰδιαιτέρας ὅλως μηχανικῆς μεθόδου, ἀνωδύνου καὶ ἀνακουφιστικῆς, πλεῖστα ὅσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ἢ καὶ ἀνίατα μέχρι σήμερον θεωρούμενα ἦτο

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στομαχικά, δυσκοιλιότης, Προστατίτις, Ψαμμίασις, Ανυπνία, Αναιμία, Εξηρητημένοι ὁργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Ατόνα ἔλκη, Πολυσαρκία, Αἰμορροΐδες κτλ.

Προλαμβάνεται καὶ σημαντικῶς βελτιώνεται ἡ Ἀρτηριοσκληρώσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στειρώσεις, Μητρίτιδες, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυστίτιδες κτλ. δι' ἰδιαιτέρας μεθόδου μὲ καταπληρυντικὰ ἀποτελέσματα

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ



ὁδεμία γλῶσσα τοῦ κόσμου, ὅσον πλουσία καὶ ὅσον ἐκφραστικὴ καὶ ἀνεῖναι, δὴνατὶ νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς μας καὶ τὰ διανοήματα τοῦ

πνεύματός μας· τόσον τελείως καὶ τόσον πιστῶς ὅσον ἡ γλῶσσα τῶν ὀφθαλμῶν.

Εἰς πάντας ἡμᾶς ἔχει ὁμιλήσει ἐν τῷ βίῳ ἡ γλῶσσα αὕτη, ἡ δ' ἐντύπωσις, ἣν ἀφήκεν, εἶναι βεβαίως ἀληθινή. Τίς ἐξ ἡμῶν λ. χ. καὶ δταν ἀκόμη τὸ γῆρας ἔχῃ ἤδη λευκάνῃ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, δὲν αἰσθάνεται ζωντανὴν συγκίνησιν ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἀναμνήσει ἐρωτικοῦ βλέμματος. Ἀπέναντι ἐκείνου πόσον ψυχρὸς καὶ ἀνευκφράσεως ἡχεῖται πάντῃ, τι ψάλλει περὶ ἔρωτος ἡμῶς καὶ τῶν μᾶλλον ὕψιπτων ποιητῶν;

Τίς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ λησμονήσῃ τὸ μητρικὸν βλέμμα;

Καὶ ὅταν ἀκόμη πρὸ πολλοῦ ἡ μήτηρ μας ἔχῃ καταλείπει τὸν βίον, τὸ βλέμμα τῆς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς παρελθόντας χρόνους καθ' οὓς τὸ μητρικὸν αὐτὸ βλέμμα μᾶς ἡτένιζε καὶ ἡ μητρικὴ χεὶρ μᾶς ὠδήγει.

Ἀλλ' ὁ καθ' ἡμέραν βίος συχνάκις παρέχει ἡμῖν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὴν σημασίαν τῆς γλώσσης τῶν ὀφθαλμῶν. Μήπως ἡ χαρὰ, ἡ λύπη, ἡ ὀργὴ καὶ τὰ ποικίλα συναισθήματα τὰ ὅποια ἀνὰ ἰπᾶσαν στιγμὴν ἐν τῷ βίῳ καταλαμβάνουσιν ἀλληλοδιαδίδωσιν τὴν ψυχὴν μας, δὲν ἀντικατοπτρίζονται μὲ ἀπαράμιλλον τελειότητα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν;

Γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν ἐξωτερικεύσιν τῶν ποικίλων καταστάσεων τῆς ψυχῆς κύριος παράγων εἶναι τὸ πρόσωπον. Καὶ ναὶ μὲν καὶ ἄλλα τινὰ μέρη τοῦ σώματος, ὡς λόγου χάριν αἱ χεῖρες, διὰ καταλλήλου συνδυασμοῦ κινήσεων ἡλαμδάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν παράστασιν τῶν ψυχικῶν παθῶν, τὸ πρόσωπον ὅμως παραμένει πάντοτε ὁ σπουδαιότατος καὶ ἐνεργητικώτατος φυσιογνωμικὸς παράγων.

Τὸ γεγ' ἐνὸς τοῦτο ἐκπαλαὶ ἀντελήφθη ὁ ἄνθρωπος· οἱ ἀρχαιότεροι φυσιοδίφαι προσεπάθησαν νὰ δορίσωσιν ἀκόμη καὶ ἐν ἑκάστῳ τῶν μερῶν τοῦ προσώπου, τὸ ὅποιον μετέχει πρὸς ἐξωτερικεύσιν τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ ψυχικοῦ αἰσθήματος. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸς τὴν ἐξωτερικεύσιν ταύτην τὰ διάφορα μέρη τοῦ προσώπου λαμβάνουσι μέρος κατὰ τρόπον πολυετὴ καὶ πολύπλοκον, δὲν ἐβράδυναν

οὐ ἐρευνῆται οὕτοι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τοιοῦτός τις καθορισμὸς ἦτο ἀκατόρθωτος καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἐμβριθεῖς γνῶστας τῆς Ανατομικῆς καὶ τῆς Φυσιολογίας.

Ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὗται ἐν μόνον εἰς αὐτὸν κατέληξαν ἀποτυχέσθαι ὥς ἦτο ἐπόμενον, ἀλλ' ἐγένοντο καὶ πρόξενοι πεπλανημένων δοξασμάτων, καθόσον παρέσυραν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸ νὰ ζητήσωσι μέρος ὀρισμένον τοῦ προσώπου, εἰς ὃν νὰ ἐνιοπίσωσιν τὴν ἐξωτερικὴν ἑκφράσιν τῶν καταστάσεων τῆς ψυχῆς· ἐπειδὴ δ' οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι οὕτω τὰ ὀραιότερα μέρη τοῦ προσώπου, ἐθεωρήθησαν ἀνεύς δυσκολίας καὶ ὥς οἱ φορεῖς παντὸς ψυχικοῦ συναισθήματος.

Ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης παρήχθη καὶ τὸ γνωστὸν ρητὸν «ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι τὸ κάτοπτρον τῆς ψυχῆς». Ο Πλίνιος γράφει περὶ αὐτοῦ τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι βεβαιότατον ὅτι ἡ ψυχὴ κατοικεῖ ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν· φεγγόβολου, στρέφονται ἐδῶ καὶ θιγεῖ, δακρύουσι καὶ ἀνογοκλείουσι. Ὅταν τοὺς ἀσπαζώμεθα μᾶς φαίνεται ὥς νὰ ἀγγίζωμεν αὐτὴν τὴν ψυχὴν».

..

Ἡ περικοπὴ αὐτῆ τοῦ Πλινίου ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐθεώρουν τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ μόνον ὥς κάτοπτρον, ἀλλὰ καὶ ὥς ἑδραν τῆς ψυχῆς. Ἀπαξ δὲ δεδομένου κατὰ τὸν Πλίνιον, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτιθέμενον φιλήμα φαίνεται οἶον εἰ ἀγγίζον τὴν ψυχὴν, ἐπομένῃ εἶναι ἡ σκέψις. ὅτι φιλῶν τις τοὺς ὀφθαλμοὺς φιλεῖ κατ' εὐθείαν αὐτὴν τὴν ψυχὴν.

Τῶν ἰδεῶν τούτων ἐμφορουμένη καὶ ἡ ἀρχαία Ἱατρικὴ ἐζήτησε νὰ καθορίσῃ ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον

τὰς μεταξὺ ὀφθαλμῶν καὶ ψυχῆς ὑφισταμένας σχέσεις καὶ παρεδέχθη ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ εὐρισκομένης ψυχῆς χύνεται ἐκάστοτε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ρευστὴ οὐσία, ἥτις ἐνεργεῖ τὴν ὄρασιν, καὶ ὅτι ἡ λάμψις τὴν ὁποῖαν διακρίνομεν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τῆς ψυχικῆς ταύτης οὐσίας. Πρὸς δὲ ἡ ἀκτινοβολία αὐτῆ διαφέρει ἐπὶ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἀτόμου. Καὶ ὅτε μὲν εἶναι μεγάλη, ὥς συμβαίνει εἰς τῶν ἡρώων ἢ τῶν μεγολοφυῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἷτινες ἐκπέμπουσιν ἰδιάζουσιν λάμψιν ὅτε δὲ μικρὰ ὥς εἰς τοὺς δειλοῦς, τοὺς μετρίους τὴν διάνοιαν τοὺς φρενοπαθεῖς καὶ καθεξῆς.

Προσέτι δὲ ἐνομίζετο, ὅτι ἐπὶ τῶν διαίων πλῶν τῆς ψυχῆς τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ψυχικὴν ρευστὴν προσεκτάτο δηλητηριώδη οὐσίαν, ἥτις ἐξακοντίζεται ὑπὸ μορφὴν πνεύματος ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὰτενιζόμενα διάφορα ἀντικείμενα τοῦ ἐκτὸς κόσμου τὰ τε ἔμψυχα καὶ τὰ ἀψυχα, τὰ ὁποῖα οὕτως ἐπισταύετο ὅτι ἐπηρεάζοντο ἐκ τοῦ βλέμματος τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἰδέα αὕτη ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον ὑφιστάμενη παρὰ τοῖς διαφοροῖς λαοῖς τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀκούου-μεν κατ' ἐκάστην νὰ ὁμιλοῦν περὶ «κακοῦ βλέμματος» ἢ «κακοῦ ματιοῦ» πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὁποίου ἐπινοήθησαν διάφορα μέσα. Οὕτω οἱ Ἰταλοὶ σέρουσιν ἐρυθρὸν κοράλλιον οἱ Ἀραβες μικρὰν εἰκόνα τῆς ἡμισελήνου καὶ οἱ Ἕλληνες ἀναρτῶσιν εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ «φυλαχτὴ» ξύλινον ἢ μετάλλινον σταυρόν.

Ἡ ἰδέα τοῦ κακοῦ βλέμματος ἐπικρατεῖ πρὸ πάντων εἰς τὰ Ανατολι-

κὰ ἔθνη· τοῦτο δ' ἀποδοτέον κυρίως εἰς τὸ μελανόφθαλμον τῶν ἀνατολικῶν λαῶν. Καὶ τῷ ὄντι ὁ μέλας ὀφθαλμὸς ἔνεκα αὐτῆς τῆς χροιάς του λάμπει περισσότερο, τοῦτο δ' ὑπερἑξασκεῖ ἰδιαιτέραν ἐπίδρασιν εἰς τὸ πνεῦμα εὐφραντίστων καὶ εὐερεθίστων λαῶν, ὥς εἶναι οἱ Ἀνατολικοὶ τοῦναντίον δ' ἡ μικροτέρα καὶ ἡρεμὸς λάμψις τῶν γαλανοφθάλμων βορείων λαῶν δὲν παρεχεῖ λαβὴν πρὸς γένεσιν τῆς ἰδέας τοῦ κακοῦ βλέμματος, δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς βορείοις λαοῖς ἡ ἰδέα αὕτη παρέμεινε σχεδὸν ἀγνωστος.

Ἡ θεωρία τῆς ἀκτινοβολίας ψυχικοῦ ρευστοῦ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὸν ἐκτὸς κόσμον ἐξῆλθεν ἐφ' ὅσον ἡ φυσιολογία καὶ ἡ ὀφθαλμολογία εὐρίσκοντο εἰς μικρὸν βαθμὸν ἀναπτύξεως. Μὲ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν τούτων κατέπεσε καὶ ἡ θεωρία αὕτη, καθόσον ἀπεδείχθη ὅτι ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν οὐδαμοῦ ὑπάρχει ψυχικὸν ρευστὸν, διὰ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ ὁποίου παράγεται ἡ ὄρασις, ἀλλ' ὑπάρχουσι μόνον ἀνατομικοὶ ἱστοὶ καθ' ὁρισμένους ἀνατομικοφυσιολογικοὺς δὲν μόνους συνηρμοσμένοι, ἰδίᾳ δ' ἐκ τῶν ἱστῶν τούτων, προκειμένου περὶ ὀρατικῆς οἱ ἀμφιβληστροειδεῖς ὁμέτες, οἷτινες ἀποδέχονται τὰ εἰρησίσματα τῶν εἰσερχομένων φωτεινῶν ἀκτίνων καὶ διαδίδουσιν αὐτὰ διὰ τῶν ὀπτικῶν νεύρων, ὥς διὰ τηλεγραφικῶν συρμάτων, εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐνθα καὶ μόνον ἐπιτελεῖται τὸ αἰσθημα τῆς ὁράσεως. Ἡ δὲ λάμψις ἢ τὸ πῦρ τῶν ὀφθαλμῶν καλούμενον δὲν εἶναι ἀκτινοβολία τῆς ψυχῆς ἢ τι ἄλλο ὅμοιον τούτου, ἀλλ' εἶναι ἀπλὴ ἀντανάκλασις τῶν ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος προσπιπτουσῶν φωτεινῶν ἀκτίνων, ὥς πᾶσα ἀντανάκλασις τοι-

ούτων ἀκτίνων ἐπίτινος οἰοῦντο καὶ κινεῖται.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν σὺν τῇ προόδῳ τῆς ἐπιστήμης κατέπεσεν ἡ θεωρία τῆς ἀκτινοβολίας ψυχικοῦ ρευστοῦ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐστράπησαν οἱ ἐπιστήμονες ἐτέραν ὁδὸν πρὸς ἐξήγησιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς γλώσσης τῶν ὀφθαλμῶν. Τὴν ὁδὸν ταύτην ἐρειδομένην ἐπὶ ἐπιστημονικῶν πλέον βάσεων ἔτεμεν ὁ διάσημος Γερμανὸς φυσιολόγος Μύλλερ, ὁ πατὴρ τῆς νέας φυσιολογίας. Πρῶτος αὐτὸς ὑπέδειξεν εἰς τοὺς ἐρευνήτας τοῦ μηχανισμοῦ τῆς γλώσσης τῶν ὀφθαλμῶν, ὅτι ὁ μηχανισμὸς οὗτος ἔδει νὰ ζητηθῇ ἐπὶ ἐδάφους ἀνατομικοφυσιολογικοῦ.

Κατὰ τὴν νέαν λοιπὸν ἐπιστήμην οὐχὶ οἱ βολβοὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τὰ περίεργα ὄργανά, ἢτοι τὰ βλέφαρα, αἱ ὀφρύες, οἱ μύες τῶν βολβῶν καὶ τοῦ προσώπου συμβάλλουσι πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν διαφορῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων.

Ἀς ἴδωμεν λοιπὸν τὴν συμβολὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὀργάνων τούτων κατὰ σειράν:

Α') Τὰ βλέφαρα. Τὰ βλέφαρα εἶναι σπουδαῖος φυσιολογικὸς παράγων διὰ τῶν παντοδαπῶν αὐτῶν κινήσεων, αἷτινες σκοπὸν ἔχουσι τὴν μεγέθυνσιν ἢ σμίκρυνσιν τοῦ ἀνοίγματος αὐτῶν. Ἡ αὐξήσις καὶ μείωσις αὐτῆ τοῦ ἀνοίγματος τῶν βλεφάρων μεταβάλλει σημαντικῶς ἐκάστοτε τὴν ἑκφράσιν τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐὰν λ. χ. τὰ βλέφαρα ὑψωθῶσι πολὺ καὶ τὸ ἀνοίγμα μεγεθυνθῇ, τότε ἔρχεται εἰς φῶς μεγαλειότερον μέρος τοῦ κρατοειδοῦς χιτῶνος, ἐπομένως γίνεται μεγαλειότερα ἀντανάκλασις

φωτός, καθόσον, ὡς εἶπομεν καὶ προηγουμένως, ὁ κερατοειδὴς χιτῶν τῶν ὀφθαλμῶν ἐνεργεῖ ὡς πᾶν κάτοπτρον ἀντανακλῶν τὰς ἐπ' αὐτοῦ προσπιπτούσας φωτεινὰς ἀκτῖνας.

Συνέπεια τῆς μείζονος ταύτης ἀντανακλάσεως φωτός εἶναι τὸ νὰ προσλάβωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μελζοναζωηρότητα καὶ λάμψιν.

Πλείσται δὲ ψυχικαὶ καταστάσεις κυρίως δ' αἱ ἀγριώταται ἐξ αὐτῶν ἔρχονται εἰς φῶς, ὡς αἱ τὰ ἄνω βλέφαρα ὑψωθῶσι μέχρι τοῦ ν' ἀφίωσιν ἀκάλυπτον δλόκληρον τὸν κερατοειδῆ ἢ ἀκόμη καὶ μέρος τοῦ σκληροῦ χιτῶνος. Τοιαῦται ψυχικαὶ καταστάσεις εἶναι ἡ χαρὰ, ὁ θαυμασμός, ὁ φόβος ἡ ὀργή, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ καθέξης.

Ὁ Δριτοφάνης ὀνομάζει τοὺς ὀρισμένους ὀφθαλμοὺς τοῦ Αἰσχύλου «ὀφθαλμοὺς ταυροειδεῖς», καθόσον κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ὀργῆς ὑψοῦντο τὰ ἄνω βλέφαρα τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ καὶ ἐφάνοντο οἱ ἄλλως μεγάλοι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐπιμεγαλείτερου, ὁμοιάζοντες τότε πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς

ταύρου.

Τοῦναντίον δ' αἱ ἡρεμώτεραι καὶ γλυκύτεραι ψυχικαὶ καταστάσεις, ὡς ἡ λύπη ἢ ἀγάπη καὶ καθέξης ἐκδηλοῦνται διὰ καταβίβασμον τῶν βλέφαρων καὶ συνεπῶς διὰ σμικρύνσασιν τοῦ ἀνοίγματος αὐτῶν. Οὕτως ὁ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν λυπημένος, ὁ ἀσθενής, κτλ. καταβιβάζουσι τὰ βλέφαρα.

Ὅσα πρόσωπα ἔχουσιν ἐκ φύσεως τὰ ἄνω βλέφαρα ἐλαφρῶς καταβιβάσμενα, ἔχουσιν ἐν τῇ ἐκφράσει τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τι τὸ ἥπιον καὶ μαλακὸν καὶ γλυκὺ.

Ἡ ἀρχαία πλαστικὴ τέχνη μεταχειρίσθη ἐπιτυχῶς τὸν καταβιβάσμον τῶν ἄνω βλέφαρων πρὸς ἐκφράσιν τῆς ἡδοναθούς ἀγάπης καὶ παρέρστησε τὴν Απροδίτην μετ' ὀφθαλμοῦς ὧν τὰ βλέφαρα εἶναι ἐλαφρῶς καταβιβάσμενα.

Ὅσον ὅμως ὠραῖος καὶ ἄν εἶναι ὁ ἐλαφρὸς καταβιβάσμος τῶν βλέφαρων, δὲν πρέπει καὶ νὰ ὑπερβάληται. Ἐάν δ' ὑπερβῇ τὸ ὅριον τοῦτο, τότε οἱ ὀφθαλμοὶ καθίστανται ἀπαθεῖς, ὑπνηλοὶ, ἀσχημοί.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ

Ὁδὸς Πειραιῶς 18 Ὁμόνοια
Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις.—Σύστημα εὐμεθοδώτατον

Καθημερινὴ διδασκαλία καὶ ἐξέτασις
Κύκλοι 3 μηνῶν διὰ διπλωματικὰς ἐξετάσεις
καὶ μηνιαῖοι τμηματικῶς.

ΑΡΙΣΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ



ΦΙΛΑΤΕΛΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΟΥΪ'ΝΕΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Αγγέλου)

Ἡ Ἀγγλικὴ Γουϊάνη, κεῖται εἰς τὸ Βόρειον μέρος τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Ἀνήκει εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ ἐτους 1814, ἔχει δὲ πληθυσμὸν 300.000 κατοίκων.

Τὰ γραμματόσημα τῆς χώρας ταύτης καὶ τῆς ἰδίως τῶν πρώτων ἐκδόσεων, εἶναι τὰ σπανιώτερα καὶ πλέον ἀκριβώτερα τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τοῦ ἐτους 1850 ἐξεδόθησαν τὰ πρώτα γραμματόσημα τὰ ἑποῖα ἦσαν 4 τὸν ἀριθμὸν τῶν 2 σέντς (ρόξ), τῶν 4 σέντς (πορτοκαλλί), τῶν 8 σέντς (πράσινον) καὶ τῶν 12 σέντς (μπλέ). Ἡ ἀξία τῶν γνησίων (διότι λόγῳ τῆς μεγάλης τῶν ἀξίας ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ψευδεῖς ἀνατυπώσεις), ἀνέρχεται διὰ μέ τῶν 2 σέντς εἰς 300.000 γαλλικὰ φράγκα, διὰ δὲ τῶν 4 καὶ 8 σέντς εἰς 25,000.

Τὸ 1851 ἐξεδόθησαν ἔτερα 2, τοῦ 1 σέντς (μαῦρον καὶ βαθύ κόκκινον) καὶ τῶν 4 σέντς (μαῦρον καὶ μπλέ).

Ἡ ἐκτύπωσις αὐτῶν ἐγένετο ἐπὶ λείου χάρτου, εἰς τετράγωνον σχῆμα, φέρουσιν δὲ εἰκόνα ἓνα ἱστοφόρον ἐντὸς περιθωρίου γύρω δὲ τὰς λέξεις British guiana καὶ τὸ Λατινικὸν ρητὸν «Damus Patimur que Viussin».

Ἡ ἀξία αὐτῶν κυμαίνεται ἀπὸ 13 — 20,000 γαλλικὰ φράγκα.

Τὸ 1853 ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς, τοῦ 1 σέντς (ρόδινον) ἀξίας 3,000

φράγκων, καὶ τῶν 4 σέντς (μπλέ) ἀξίας 15,000 φράγκων.

Ἐκ τούτων ὑπάρχουν πολλάι ἀνατυπώσεις εἰς διαφόρους ποιότητας χάρτου.

Τὸ 1856 ἐξεδόθησαν ἔτερα 3, τοῦ 1 σέντς (ἰνδοκόκκινον) τῶν 4 σέντς (ἰνδοκόκκινον) καὶ 4 σέντς (μπλέ). Ἐκαστοτῶν γραμματόσημων τούτων φέει μίαν ὑπογραφήν.

Ἐκ τοῦ πρώτου εἶναι γνωστὸν μόνον ἓν ἐσφραγισμένον ἀντίτυπον, ἐν κακῇ καταστάσει. Τοῦτο ἐπωλήθη κατὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς μεγάλης συλλογῆς Φερράρι ντέλα Ρενοτιέρ, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1922 εἰς Παρίσιους, εἰς τὴν τιμὴν τῶν 352,000 γαλλικῶν φράγκων. Ἐνεκεν τούτου κατὰ τὴν τὸ σπανιώτερον γραμματόσημον τοῦ Κόσμου.

Ἡ σπάνις καὶ ἡ μεγάλη ἀξία τῶν ἡδη πωληθέντων γραμματόσημων τούτων, ὀφείλεται εἰς τινὰ πυρκαϊάν γενομένην ἐν Γουϊάνῃ, κατέστρεψε δλόκληρον σχεδὸν τὸ στὸν τῶν ὑπαρχόντων γραμματόσημων. Τὰ διασωθέντα, ὀλίγιστα τὸν ἀριθμὸν, σπανίζουσιν καὶ πωλοῦνται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς, εἰς τὰς μεγάλας ἀγορὰς τῶν Παρισίων, Λονδίνου καὶ Νέας Υόρκης.

Κατὰ τὰ ἐτῆ 1860-75 ἐξεδόθησαν πολλὰ ἐκδόσεις μετὰ τὸν αὐτὸν τύπον, εἰς διαφόρους ἀξίας. Τὰ πλείστα αὐτῶν φέρουν ἔως τὸ κέντρον τὴν ὑπογραφήν δι' ἐρωθρᾶς μελά-

νης, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τεχνυδρο-
μείων

Τὸ 1876 ἐξεδόθη μία σειρά ἀπο-
τελουμένη ἀπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας 1
σέντς (γκρί), 2 σέντς (πορτοκαλλί),
4 σέντς (μπλέ), 6 σέντς (φαιόν), 8
σέντς (ρόζ), 12 σέντς (βιολέ). 24 σέντς
(πράσινον). 48 σέντς (φαιὸν καὶ ἐ-
ρυθρόν) καὶ 96 σέντς (μελανόφαιον),
Ἡ ἀξία τῆς ἀμεταχειρίστου σειρᾶς
ἀνέρχεται εἰς 600 περίπου γαλλικὰ
φράγκα

Τὸ 1878 ἐπετραγίσθησαν πολλὰ
γραμματοσήματα τῶν ἐτῶν 1860-76
διὰ νέας ἀξίας, ἐπισφραγισθείσης τῆς
παλαιᾶς διὰ μαύρης γραμμῆς.

Τὸ 1882 ἐξεδόθησαν 2 ἀξίαι τοῦ
1 σέντς (ρόζ) καὶ τῶν 2 σέντς (κίτρι-
νον), παριστάσαι πλοῖον μὲ δύο ἱστία.
Επίσης ἐξεδόθησαν αἱ αὐταὶ ἀξίαι
μὲ τὴν εἰκόνα τριῦστίου πλοίου.

Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκυκλοφόρησε μία
σειρά, τύπου 1876, ἀποτελουμένη
ἀπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας 1, 2, 4, 6, καὶ
8, σέντς.

Τὸ 1889 ἐξεδόθη ἄλλη σειρά,
μὲ τὰς ἐξῆς ἀξίας 1, 2, 4, 6, 8, 12,
24, 48, 72 καὶ 96 σέντς, Τὸ 1861
ἐτέρη μὲ τὰς ἀξίας 1, 2, 5, 6, 8,
48, καὶ 60 σέντς. Τὸ 1898 ἐξεδόθη
μία καλλιτεχνικὴ σειρά, τὰ γραμ-
ματοσήματα τῆς ὁποίας παριστᾷ
τὰ καλλίτερα τοπεῖα τῆς χώρας. Ἡ
σειρά ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 γραμμα-
τόσημα, τῶν 1, 2, 5, 10, 15, σέντς.
Τὰ τρία τελευταῖα ἐπεσφραγίσθησαν
τὸ προσεχὲς ἔτος 1869; διὰ τῆς ἀ-
ξίας τῶν 2 σέντς.

Μετὰ ἑπτὰ ἔτη, τὸ 1905, ἐξεδό-
θη ἄλλη σειρά, τύπου 1889, ἀπο-
τελουμένη ἀπὸ τὰς ἐξῆς ἀξίας, τῶν
1, 2, 4, 5, 6, 12, 24, 48, 60, καὶ
96, σέντς. Επίσης τὸ προσεχὲς ἔτος
ἐξεδόθησαν καὶ τινες συμπληρωμα-
τικαὶ ἀξίαι τῆς σειρᾶς ταύτης.

Τὸ 1913 ἐκυκλοφόρησε ἡ πρώτη
σειρά μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως
τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Γ', ἀπο-
τελουμένη ἀπὸ τὰς κάτωθι ἀξίας,
τῶν 1 σέντς (πρίσινον), 2 σέντς (ἐ-
ρυθρόν), 4 σέντς (φαιὸν καὶ βιολέ),
5 σέντς (μπλέ ἀνοικτόν), 6 σέντς
(γκρί καὶ μαῦρον), 12 σέντς (πορτο-
καλλί καὶ βιολέ), 24 σέντς (βιολε
καὶ πράσινον), 48 σέντς (γκρί καὶ γκρε-
νᾶ), 60 σέντς (πράσινον καὶ ἐρυθρόν),
72 σέντς (βιολε καὶ ἐρυθρόν), καὶ
96 σέντς (κίτρινον καὶ μαῦρον).

Τὸ 1918 ἐπεσφραγίσθη ἓν γραμ-
ματοσήμον τῶν 2 σέντς διὰ τῶν λέ-
ξεων (πολεμικὸς φόρος).

Τέλος δὲ τὸ 1921, ἐξεδόθησαν
συμπληρωτικαὶ ἀξίαι τῆς σειρᾶς τοῦ
1913, κύκλοφοροῦνται μέχρι σήμε-
ρον.

Η ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ

Ἐξεδόθη τὸ νέον γραμματοσημολογικὸν
περιοδικὸν «Φιλοτέλεια» εἰς καλλιτεχνι-
κὸν σχῆμα καὶ εἰς τρεῖς γλώσσας (Ἑλλην
νικήν, Ἀγγλικήν καὶ Γαλλικήν).

Περιέχει ἐκλεκτὴν ὕλην, καθὼς καὶ ἄρ-
θρα καὶ μελέτας τῶν κ. κ. Σ. Ι. Μα-
κρυμικάλου, Μ. Τόκκου, Λ. Ζερβοπού-
λου, Τ. Γκρούμ, Α. Αργυροπούλου κλπ.
καθὼς καὶ νέας ἐκδόσεις, Βιβλιογραφί-
αν. Ἀλληλογραφίαν, Ἱστορικά, Ἀνέκδο-
τα καὶ Ἀγγελίας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ
κόσμου.

Τακτικοὶ συνεργάται τοῦ σοβαροῦ τοῦ-
του γραμματοσημολογικοῦ περιοδικοῦ, εἴ-
ναι οἱ κ. κ. Σ. Ι. Μακρυμίκας, Α. Αρ-
γυρόπουλος, Κ. Γ. Αγγέλου, Α. Ζερβο-
πουλος, Γρ. Ξερόπουλος, Μ. Α. Τόκκος,

Ν. Καρράς, Βροῦνελ, Τ. Γκρούμ κτλ.

Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ἀπευθυντέον πρὸς
τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκδότην κ. Σ. Ι. Μα-
κρυμικάλον, Γψηλάντου 149, Πειραιᾶ.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ

ΣΗΜ. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν
ἀφορῶσαν μόνον τὸς φιλατελιστι-
κὰς σελίδας ἀπευθυντέον κ. Κ.
Αγγέλου, Γραφεῖα «Θησαυροῦ».

ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

ΑΓΓΛΟΙ ΠΕΝΗΤΕΣ

Μία ἐκ Λονδίνου ἐκθεσις τῶν ἐνεργειῶν
τοῦ περὶ πενήτων Νόμου παριστᾷ ἐπι-
πιστικὴν τὴν κατάστασιν τῶν πτωχοτέ-
ρων τάξεων τῆς Ἀγγλίας.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐκθεσιν ταύτην

δύο ἐκατομμύρια φυχῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ζῶ-
σιν ἐκ δωρεῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων τοῦ
δημοσίου.

Ἐκ τῶν πέντε ἐκατομμυρίων ἀποστρά-
των τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου, εἰς ἐπὶ ἑξ ἑξ
ἐν χωρητικῶν διανεμομένων εἰς τοὺς
ἀέργους.

Τὸ ὅτι ἡ ἀθλιότης ἐπικρατεῖ εἰς μέ-
γαν βαθμὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, καταδείκνυται, ἐκ
τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐν ἐκατομμύριον
καὶ τριακόσiai χιλιάδες ἀτόμων θεωροῦν-
ται ὡς πένητες καὶ λαμβάνουσιν ἀνακού-
φισιν ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων πτωχοκομειῶν
ἀρχῶν. Ἡ ἀνακούφισις αὕτη δὲν εἶναι
οἰκοτροφιακή, διότι οἱ οἰκότροφοι τῶν
πτωχοκομειῶν ἀνέρχονται μόνον εἰς 28,
000. Οἱ οἱ ἀεργοί, οἱ ἐγγεγραμμένοι
εἰς τὰ μητρώα ὡς τοιοῦτοι, ἀνέρχονται
εἰς 1.137,000 διατηρούμενοι ἐξ ἐθνικῶν
δωρεῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΠΡΙΣΙΩΝ

Η ΚΥΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ε. ΛΕΚΟΥ

ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΝΟΥΒΩΤΕ ΜΟΔΕΛΛΑ
ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ ΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἡ φύσις εἶχεν ὀρίσει, ἐπλεόναζαν οἱ ἄνδρες. Ὑποκείμενοι αὐτοὶ εἰς κινδύνους πρὸς οὓς αἱ γυναῖκες εἶναι ξένοι ἐπρεπε τὰ εἶναι περισσότεροι διὰ τὰ διατηρεῖται ἡ μεταξύ τῶν δύο φύλων ἰσορροπία. Ο μέγας ὁμῶς πόλεμος καὶ αἱ κατόπιν ἐπαναστάσεις ἀπεδεκάτισαν τοὺς ἄνδρας καὶ σήμερον παντοῦ τῆς Εὐρώπης πλεονάζουν αἱ γυναῖκες. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἡ τελευταία στατιστική. Μεταξὺ τῶν 427 ἑκατομμυρίων κατοίκων τῆς Εὐρώπης ὑπάρχουσι 250 ἑκατομμύρια γυναικῶν, ἤτοι 25 ἑκατομμύρια περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ ἀναλογεῖται 1026 γυναῖκες εἰς κάθε 1,000 ἄνδρας, ἔν Ρωσίᾳ 1400 γυναικὲς ἀναλογεῖται εἰς 1000 ἄνδρας, ἔν Γαλλίᾳ 1098 γυναῖκες εἰς 1000 ἄνδρας καὶ ἔν Βελγίῳ 1000 ἄνδρες ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 1033 γυναῖκας. Ἐν ταῖς Ηνωμέναις Πολιτείαις ὁμῶς συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Οἱ ἄνδρες πλεονάζουσι τῶν γυναικῶν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1923 ἔν ταῖς Ηνωμέναις Πολιτείαις εὐρέθη ὅτι 1040 ἄνδρες ἀναλογεῖται εἰς ἑκάστην χιλιάδα γυναικῶν.



ΟΦΕΙΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

Οἱ ἰθαγενεῖς τῶν Φιλιππίνων νήσων θεωροῦσιν ἀναξίας λόγου τὰς ποντικοπαγίδας. Χρησιμοποιοῦσι καλλιτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας μέθοδον πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκίων τῶν ἀπὸ τὰ ἀπεχθὴ ταῦτα τρωκτικὰ—μέθοδον ἣτις δὲν χρειάζεται δολώματα καὶ ἀνανεοῦται πάντοτε αὐτομάτως. Χρησιμοποιοῦσιν ὀφεις.

Τὸ εἶδος τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμοποιουμένου ὄφeos εἶνε ἀβλαβὲς εἰς τὸν ἄνθρωπον κατὰστρεπτικὸν ὁμῶς εἰς τοὺς ποντικούς. Εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος καὶ ἐπιμήκης.

Εἰς τὴν Μανίλαν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας μεγάλας πόλεις τῶν Φιλιππίνων συναντᾷ τις συχνά τις παῖδας 12 ἕως 16 ἐτῶν διερχομένους τὰς ὁδοὺς τῶν συνοικιῶν κρατοῦντας ἀνὰ ἓνα ὄφιν ἰμήκους τριῶν ποδῶν. Κραυγάζουσι δὲ συνεχῶς «πιάνω τοὺς ποντικούς!»

Ὅταν ἡ οἰκοδόμοινα ἀκοῇ τὴν κραυγὴν αὐτὴν, ἐξέρχεται καὶ νεύει πρὸς αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ. Τὸν ἐδιηγεί εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἔχουν τὸ ἐντευκτήριόν των οἱ ποντικοί, συνήθως εἰς τὸ μαγειρεῖον. Δεικνύουσα μίαν ὀπλὴν, προσκαλεῖ τὸν παῖδα νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του. Οὗτος δρᾷται καλῶς τοῦ ὄφeos του ἀπὸ τῆς οὐρᾶς καὶ τὸν ἀφήνει νὰ εἰσέλθῃ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

εἰς τὴν ὀπλὴν.

Μετ' ὀλίγον ἀκούεται θόρυβος καὶ ὁξεῖαι ὀρυγαί, καὶ ὁ παῖ ἀνασύρει τὸν ὄφιν τοῦ εἰς οὐ τὸ στόμα εἶναι συνεσφιγμένος μέγας καὶ παχὺς ποντικός. Ο ποντικός οὗτος ἀποσπᾶται ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφeos καὶ φονεύεται, ὅτε τὸ πείραμα ἐπαναλαμβάνεται, μέχρις οὗ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ πειραματιστοῦ, δὲν ὑπάρχουν πλέον ποντικοὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἡ ἰσχνὴ ἢ κόττα

Ἡ κυρία.—Τὶ ἰσχνὴ κόττα, ποῦ ψόνισες, Μαρία;

Ἡ πηρέτρια.—Μὴ τὴν βλέπετε ἔτσι κυρία, ὅταν τὴν παραγεμίσουμε θὰ γίνῃ παχειά, ὅπως φαίνεσθε καὶ σεῖς ὅταν φιάνεσθε



Εἶναι ἄγρια

Ὁ νέος ἐσήκωσε τὴν νέαν νὰ χορεύσῃ. Ἦτο ντυμένη ντεκολτέ, με

θλον τὸν τράχηλον, τοὺς βραχίονας καὶ τὸ στήθος ἀνοικτά.

Ἡ μητέρα.—Νὰ τὴν συγχωρήτε; εἶναι ὀλίγον ἄγρια.

Ὁ χορευτής.—ὦ, ναί, βέβαια, τὸ βλέπω.



Ἀσφαλισμένα μυστικά

Ἡ κείνη. Μὰ πῶς συμβαίνει οἱ χήρες νὰμποροῦν νὰ ξαναπανδρευθῶνται;

Ἡ κείνος. Γιατί οἱ πεθαμμένοι δὲν μποροῦν νὰ εἰποῦν τί ἐτράβηξαν ὅταν ἐζῶσαν.

Προσωπικὴ πείρα

Παραγγελιοδόχος, εὐρισκόμενος εἰς ξένην πόλιν.

—Μὰ δὲν ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡμέραν καθαρίσματος;—Μάλιστα ἀπαντᾷ ἄλλος συνάδελφός του, ποῦ εἶχε μόλις τὴ στιγμὴ ἐκείνη πληρώσει τὸ λογαριασμὸ τοῦ ξενοδοχείου. Σήμερα ἔχει τὸ μέρος αὐτό.

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ 'ΕΘΝΑΥΡΟΝ,

400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοδεμένον τεῦχος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ κιόσκια καὶ τὰ γραφεῖα μα

Χρυσόδετος δρ. 12,50 Χαρτόδετος 8,50

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν



ΠΟΙΗΤΙΚΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΙ' Η ΝΥΧΤΑ

(† Κώστα Κρυστελλή)

Πρώτα 'στὴν πλάση ἀπλώνονταν σκ. τὰδι πέρα πέρα.

Τοῦ Κάτου Κόσμου βασιλεῖα μοναχογιὸς ὁ Ἥλιος,
Μὲ πλούσια δλόχρυσά μαλλιά, με γαλανὰ τὰ μάτια,
Μὲ περηφάνεια κ' εὐμορφιά καὶ ἑλβετυὰ περίσσια,
Πῆρε μιὰ αὐγούλα τ' ἄρματα καὶ τὰ λαγωνικά του,
Καὶ γιὰ κυνήγι ἐπρόβαλε στὸν κόσμον τὸν Ἀπάνου.
Βγήκε κι' ὁ κόσμος ἔλαμψε. Κι' ὅπου διαβαίνει ὁ ἥλιος,
Οπου προβάλλει ἀπόπερα, λαμποκοποῦν τὰ βράχια.
Καθάριος, καταγάλανος ὁ οὐρανὸς γελαίει,
Κάμποι, δυνὰ χρυσώνονται, ἀνοίγουν τὰ λουλούδια,
Τὰ πλάγια χορταριάζουνε, φουσκάει γλυκὰ τ' ἀγέρι,
Φέγγουν, ἀστράφτουν τὰ νερά, φουντώνουνε τὰ δένδρα.
Λαλοῦν 'στὰ φύλλα τὰ πουλιά κ' οἱ πιστικοὶ 'στὰ πλάγια.
Κι' ὁ Κόσμος τὸν διαμαίνεται καὶ τὸν καλῶν χίζει.

—Χαρὰ 'στον ὅπου ἐγέννησε τέτοιο παιδί 'στὸν Κόσμον,
Χαρὰ 'σταὶ χώραις ποῦ περνᾷ 'στοὺς τόπους ποῦ διαβαίνει.

Ὅλον τὸν κόσμον ἐγύρισεν ὁ ἥλιος ὅλη μέρα.
Περνάει κάμπους καὶ βουνὰ καὶ δάση καὶ ποτάμια,
Κι' ὅσα θεριὰ τὸν ἔβλεπαν τοῦ κυνηγιοῦ, κι' ἀγρίμια,
Ἀπ' τὴν πολλὴ τὴ λάμψη του καὶ τὸ βροῦ βρόντο
Τρομάζανε κι' δλόφοβα ρύβονταν 'σταὶ σπηλιὰς των,
Καὶ μοναχὰ 'σάν πήρανε μέσ 'στὰ ξερὰ τ' ἀπόσκια
Ἐνα ζαρκάδι ἐσκότωσε σὲ κρυσταλλένιο αὐλάκι...

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

33

Τοῦ κόσμου ἡ ἄκρη ἦταν ἐκεῖ καὶ τὰ στερνάβουνά του

Σ ἓνα σιαδάκι τοῦ βουνοῦ ἀνάμεσα 'στὰ δέντρα,
Βρυσούλα δλόδροση ἔχυνε τὸ κρύο τὸ νερό της.
Στὰ πέτρινα πεζούλια της, ποῦχαν φυτρῶσει χόρτα.
Ἐκάθονταν, μιὰ λυγερὴ μὲ τὸ σταμνὶ στὰ χέρια.

Ἀμίλητη κυττάζει

Τοῦ κόσμου τὸ ξημέρωμα, δίχως οὐτ' ἓνα γέλοιο
Γλυκὸ 'στὰ κρυστάλλινα της τὰ χεῖλη νὰ χαράξη.
Λὲς κ' ἔτσι ἀτέλεστο ὄνειρο τήνε κρατεῖ δεμένη...

Ὁ ἥλιος βγήκε 'στὴν κορφή. Τοῦ κόσμου εἶδε τὴν ἄκρη,
Καὶ πῆρε τὸν κατήφορο 'στὰ δέντρα ἀγάλια-ἀγάλια,
Σέρνοντας τὰ σκυλιά μπροστὰ, 'στὸν ὄμο τὸ ζαρκάδι.
Ἀποσταμένος κάθεται νὰ πιῇ νερὸ 'ς τὴ βρύσι.
Ἡ κόρη ποῦταν ντροπαλὴ ξυπνάει ἅπ' τ' ὄνειρό της,
Καὶ μὲ τὴν ὄψι κόκκινη, μὲ χαμηλὰ τὰ μάτια,
Ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὴν κορφὴ τονε κυττάζει μ' ἔγνοι,
Κι' ὅσο ποῦ τὸν διαμαίνεται δὲν τὸν ζηλεύει τόσο.
'Στὸ πρόσωπο, 'στὴν εὐμορφιά καὶ 'στὴν φεγγοβολία του
Ἐννοίωσε ποῦν' ὁ ἀρχοντογιὸς κι' ἀπὸ γεννὰ μεγάλη.
Γυρεύει αὐτὸς λίγο νερό. 'Στὴ βρύσι ἡ κόρη ἀπλώνει,
ΠΑίρνει νερὸ 'στὰ χέρια της καὶ τοῦ τὸ πᾶσι 'στὸ στόμα.
Ὁ ἥλιος πίνει καὶ γλυκὰ, 'στὰ μάτια τὴν τηρεῖ.

Ἡ κόρη ἦταν μελαγχροινὴ, ἦταν καὶ μαυρομμάτα,
ἔχει καὶ φρύδια δλόμαυρα γραμμένα μὲ κοντύλι,
ἔχει καὶ δλόμαυρα μαλλιά, καὶ φορεσιὰ εἶχε μαύρη.
Ὁ ἥλιος πίνει καὶ γλυκὰ 'στὰ μάτια τὴν τηρεῖ.
Κι' ἀντὶς ἐκεῖνο τὸ νερὸ, τὸ κρύο, τὸ βουνίσιο,
Νὰ τοῦ δροσίση τὴν καρδιά, γλυκὰ ν' ἀναγαλλιάση,
Τοῦ χύνει φλόγα καὶ φωτιά, τὰ σωθικά του ἀνάφτει,
Κι' ὅταν νὰ φύγη ἐκίνησε 'στὰ δέντρα ροβολῶντας,
Βαθιὰ-βαθιὰ ἀνεστέναξε καὶ πῆρε ἓνα τραγοῦδι,
Τραγοῦδι ὅχι κυνηγιοῦ... τραγοῦδι τῆς ἀγαπῆς !

Πέρασε κάμποσος καιρός. Συχνά τὸν Ἡλιο τώρα
 Ὁχι ὁ καῦμός τοῦ κυνηγιοῦ, ἄλλος καῦμός τὸν φέρει
 στοῦ Ἀπάνου-Κόσμου τὰ βουνά, Κάθε λαγκάδι τώρα
 καὶ κάθε δάσος ποῦ περνᾷ δὲν τὰ ῥωτᾷ γιὰ ἀγρίμια,
 ρωτᾷ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ τὴν μαυρομμάτα κόρη.
 Κι' ὅταν ἔστὸ τόπο της περνᾷ καὶ ροβολᾷ ἔστὴ βρύση.
 Πάντα τὴν βρίσκει υἱοναχὴ καὶ κάθεται σιμά της,
 καὶ πίνει ἄπὸ τὰ χέρια της τὸ κρύο νερὸ τῆς βρύσης.

Πέρασαν μῆνες, πέρασαν. Κάθε γλυκεῖα βραδοῖλα
 οἱ δύο τους ἀνταμώνονται. Τὴν ἀγαπάει ὁ Ἡλιος·
 ἡ κόρη τὸν θιαμαίνεται μονάχα, κ' ἡ καρδιά της
 νοιώθει καμᾶρι ἀπάντεχο, χαρὰ μεγάλη, οὐράνια,
 ποῦ δίνει μὲ τὰ χέρια της νερὸ ἔς ἀρχοντοπαίδι.
 Ὁ Ἡλιος ὅσο τὴν τηρεῖ, τόσο ὁ καῦμός τοῦ ἀνάπτει
 ποῦ μέσ' ἔτὰ φυλλοκάρδια τοῦ κρυμμένον τὸν φυλάει.

Σκιαζεται γιὰ νὰ τῆς τὸν πῆ· σκιαζεται, καὶ δὲν ξέρει,
 πῶς φαρμακώνει τὴν καρδιά ὁ πόνος ὁ κρυμμένος!..

Μιά μέρα τὴν ἐκύτταξε ποῦ ἐμάζευε λουλούδια,
 κ' ἐστόλιζε τὰ στήθη της καὶ τὰ μαλλιά της γύρω,
 κι' ὅταν αὐτὴ ξεμάκρυνε καὶ πῆγε ἔτὸ χωριό της,
 ὁ Ἡλιος ἐπερπάτησεν ὅλον αὐτὸν τὸν τόπο,
 κι' ὅσα λουλούδια εὔρε μπροστὰ κι' ὅσα καλὰ βοτάνια,
 Τὰ ράντισε μὲ δάκρυα τοῦ καὶ μὲ θερμὰ φιλιά τοῦ.

Ἦρθε τὴν ἄλλη τὴν βραδεῖα ἡ λυγερὴ νὰ μάση·
 κ' ἐκεῖ ποῦ γύρω ἔτὰ μαλλιά, ἔτὰ στήθη, ἔτὸ κορμί της
 Τὰ κάρφωνε ἓνα ἓνα

Διαμάντια γίνονται μὲ μιᾶς, καὶ λάμπουν σὰν ἀστέρια,
 κ' ἓνα μεγάλο κ' ἔμμορφο ποῦχε ἔτὸ μέτωπό της
 Χύνει περίσσιο γύρω φῶς καὶ λάμπει σὰν φεγγάρι.
 Καὶ παίρνει ἡ φήμη τὰ χωριά, καὶ πᾶν νὰ τὴν ἰδοῦνε·
 κι' ὅσοι τὴν βλέπουν, νηοὶ καὶ νηαῖς, μαραίνονται ἀπὸ εὐχέλεια.

Κι' ὁ Ἡλιος—σὰν τὴν κύτταξε ντυμένη μὲ τ' ἀστέρια,
 τὸν ἀποπῆρε ὁ πόνος τοῦ κι' ἡ φλόγα τῆς καεδιάς τοῦ
 Κ' ἀπλώσε χέρι ἀπάνου της καὶ τσ' εἶπε λόγια ἀγάπης. . .
 Ἡ κόρη ποῦταν φρόνιμη καὶ καλοαναθρεμμένη,
 τὸν μάλωσε βαρὴν βαρὴν καὶ τοῦπε μὲ φοβέρα,
 νὰ μὴν ἀπλώσῃ ἀπάνου της, νὰ τραβηχθῇ μακριὰ της,
 τί μαραγκιάζει ὁ κόρφος της, χαλάει ἡ ἐμμορφιά της,
 Καὶ σὰν τὰ μάθη ἡ μάνα της, θε νὰ τὸν καταριέται. .
 Καὶ φεύγει μ' ἄδειο τὸ σταμνί.

Ὁ Ἡλιος ἀπ' ἀλάργα

Τὴν ἀκλοῦθάει μὲ τὴν ματιά, καὶ μὲ καῦμό της λέει,
 Πῶς θὰ τὸν κάμῃ ἡ ἀγάπη της βαρὴν ἄρρωστος νὰ πέσῃ.
 Καὶ σὰν τὸ μάθη ἡ μάνα τοῦ, ἡ μάγισσα ἡ μεγάλη
 καὶ ξακουστὴ βασίλισσα, θε νὰ τῆς κάνει μάγια.
 Τυρρίζει ἡ κόρη ἔτὸ χωριό τῆς μάνας της τὸ λέει.

—Γλυκεῖα μανούλα, γιὰ νερὸ ἔτὴ βρύση ποῦ μὲ στέλνεις
 κάθε βραδεῖα πεντάμορφος λεβέντης μ' ἀνταμώνει,
 ποῦ ροβολᾷ ἀπ' τὰ βουνὰ ἀλαφοκυνηγώντας.
 Εἶδες! . . σὰν βγαίνει ἔστὰς κορφαῖς ὅλος ὁ Κόσμος λάμπει
 καὶ σὰν παρθένα νηόνυμφη ἡ Πλάσι ξημερώνει
 Μ' ἀνθούς, μὲ χόρτα, μὲ δροσιαῖς, μ' ἀηδόνια στολισμένη·
 Κι' αὐτὸς σὰν φεύγει, μάνα μου ὁ Κόσμος σκοταδιάζει..
 Μοῦπε πῶς εἶνε βασιλεῖς καὶ μάγισσας ἀγόρι. .
 Αποσταμένος κάθονταν ἔτὴν βρύση λίγην ὥρα.
 Νερὸ μονάχα ἐγύρευε· τῶδινά ἐγὼ ἔτὰ χέρια.
 ἔπινε μὲ χαμόγελο, κ' ἐχάνονταν ἔτὰ δέντρα. . .
 Απὸψε ἐπαρθάρρευε καὶ μοῦπε. . . λόγια ἀγάπης.
 Εγὼ τὸν μάλωσα βαρὴν, κ' αὐτὸς μ' ἀπολογηθῇ
 Καὶ μοῦπε τὸ παράπονο πῶς ἄρρωστος θὰ πέσῃ
 καὶ σὰν τὸ μάθη ἡ μάνα τοῦ, θε νὰ μοῦ κάμῃ μάγια. .
 Κρύψε με, μάνα μου βαθεῖα καὶ πρόλαβε τὰ μάγια.

—Καταραμένο τὸ νερὸ ποῦ τῶδινες, παιδί μου,
 κάθε βραδεῖα! . . Τὰ στήθια τοῦ ἀντὶ νὰ τοῦ δροσίξῃ,

Τοῦ τᾶκαιε κατάκαρδα. κ' ἦταν ἡ φλόγα... ἀγάπη!
 Εἶνε τῆς μάγισσας παιδί, κ' εἶν' ἀκουστὸς ὁ Ἥλιος,
 Ποῦ τόπον ἀπερπάτητο τὴ μέρα δὲν ἀφίνει..
 Οπου ἂν κρυφτῇ θὲ νὰ σὲ δοῇ. . . Θέ μου! νεραϊδά καμ' τὴν,
 Νᾶχη τὴ μέρα 'στὰ νερὰ-κατάβαθα παλάτια,
 Κι' ὅταν αὐτὸς θὰ χάνῃ αἱ, νὰ βγαίνει αὐτὴ 'στὴν Πλάση!.

Εἴτσι νεραϊδα ἐγίνηκε τοῦ Ἥλιου ἡ ἀγάπη.
 Ὁ Ἥλιος εἶχε καὶ ταχυὰ κάποια κρυφὴν ἐλπίδα,
 κ' ἔρχεται, τρέχει 'στὰ βουνὰ ψηλὰ τοῦ Ἀπάνου-Κόσμου.
 γιὰ νὰ ὤρη τὴν ἀγάπη του νὰ τῆς μιλήσῃ πάλι,
 Κι' ἄλλον τὸν Κόσμο σὰν γυνῆ καὶ σὰν διαβαίνει ὁλοῦθε,
 καὶ δὲν τὴν βρίσκει πούθενά, οὔτε σιμὰ 'στὴν βρύση,
 καρδοκαμένος ροβολᾷ 'στὸ ἔρμι του βασιλείου·
 κ' ἡ λύπη του σὰν σύγνεφο περνᾷ 'στὸ μέτωπό του. . .

Ἡ Νύκτα μένει 'στὰ νερὰ, νεραϊδωμένη κόρη.
 Κι' ὅταν ὁ Ἥλιος χάνεται ἀπ' τὸν Ἀπάνου-Κόσμο,
 προβάλλει αὐτὴ μυριώμορφη γλυκειά, καμαρωμένη,
 καὶ περπατεῖ τὰ ρέμματα, ταῖς ποταμιαῖς, τὰ πλάγια. . .
 Λαμποκοπᾷ 'στὰ στήθη της καὶ 'στὸ κορμί της γύρω
 τὰ μαγευμένα λούλουδα, χρυσὰ χιλιάδες ἄστρα.
 καὶ μεσ' 'στὸ μέτωπο ψηλά, σὰν βασιλίσσης στέμμα,
 τὸ πλειὸ μεγάλο λούλουδο, τῶμορφο τὸ φεγγάρι.
 Οπου πατοῦν τὰ πόδια της τὰ λούλουδα, ἀνταναίνουν,
 κ' ἐκείνοι οἱ μοσχρανασασμοὶ μυρώνουνε τ' ἀγέρια.
 ὁποῦ πετοῦν ἀνάλαφρα καὶ τὴν φιλοῦν 'στὸ στόμα.
 Οπου περνᾷ γλυκὰ-γλυκὰ τὴν χαιρετᾷ τ' ἀηδὸνι
 Κρουμένο μέσα 'στὰ κλαδιά, τὴν χαιρετᾷ τ' αὐλάκι,
 τὴν χαιρετᾷ ὁ πιστικὸς 'στὴ λυγρὴ φλογέρα,
 τὴν χαιρετᾷ κι' ὅποιος πονεῖ καὶ ξαγρυπνᾷ γιὰ ἀγάπη.



Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΜΙΛΛΑ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ



Ἡ λωποδυτικαὶ διαρ-
 ρήσεις ἐσχάτως συν-
 αγωνίζονται φιλοτι-
 μως πρὸς τ' αὐτοκι-
 νητικὰ δυστυχήματα
 καὶ τὰς συγκρούσεις
 ὧν τῶν τροχοφό-
 ρων. Τὸ πρᾶγμα ἀρ-
 χίζει νὰ γίνεταί, τό-
 σον διὰ τὸ πρῶτον,
 ὅσον καὶ διὰ τὸ δεύ-
 τερον, ἀνησυχητικόν
 καὶ τερατώδες. Θύ-
 ελλα λωποδυτικῶν
 κρουμάτων καθημε-
 ρινῶς, ἀθρόα δυστυ-
 χήματα, συγκρούσεις
 αὐτοκινήτων καὶ τράμ
 διαμελισμοὶ καὶ κα-
 ταστροφαί, ἀφ' ἑτέρου

ζωὴν διαρκῶν στερήσεων καὶ ἀληθείας-
 τὴν ἐλλειψὶν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἐπι-
 ουσίου ἔργου, ἀπὸ μίαν ὅταν δὴ ποτε ἐρ-
 γασίαν ἐντιμον, ἔστω καὶ μετρίως ἀμοι-
 βομένην.

Τὸ βέβαιον ἀτυχῶς εἶναι ὅτι τὸ μικρὸ
 βιον τῆς ἀπληστίας, τῆς αἰσχροκερδίας
 καὶ τῶν εὐκόλων ἀπολαύσεων τῆς σημε-
 ρινῆς ἐποχῆς εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὰ λαϊ-
 κὰ ἀκόμη ἐργατικά στρώματα, πρὸ πολ-
 λοῦ καταβιβρώσκον μὲ ἀδηφάγιαν καὶ
 τὰς ἀγαθετέρας συνηθέσεις καὶ τοὺς χθε-
 σινοὺς ἀκόμη ἠθικῶς ὕγιεις, ἀπλοικοὺς
 καὶ ὁπωσδήποτε ὀλιγαρκεῖς ἐργατικοὺς
 μας. Τόση δὲ εἶναι ἡ σαγήνη τῆς ἀνέ-
 του πολυτελοῦς καὶ ἄνευ ὑποχρεώσεων
 ζωῆς, ἰδίως διὰ τὰς νέας κλάρας καὶ γυ-
 ναῖκας, ὥστε ὡς ὀπνωτισμένοι μὴ ἔχου-
 σαι συναίσθησιν τῶν πράξεων τῶν, ὅπως
 ἀσυνειδήτως θὰ ἐλεγέ τις, ἀψηφούσαι κα-
 ταπτώσεις ἠθικὰς καὶ ἐξευτελισμοὺς, ἀ-
 φίνουσι νὰ συλλαμβάνωνται κλέπτουσαι
 κερδέλλας καὶ μεταξωτὰ ὑφάσματα εἰς
 τὰ ἐμπερικὰ καταστήματα, συρόμεναι δὲ
 κατόπιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Θέλο ντες νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν παρα-
 τηρουμένην τάσιν ἐσχάτως πρὸς τὸ ἐγ-
 κλημα, λέγομεν «πτωχεῖα, ἀνάγκαι, ἀ-
 κρίβεια τῆς ζωῆς». Καὶ ὅμως κάθε ἐρ-
 γοδότης οἰουδήποτε κλάδου, ἀμοιβεῖ γεν-
 ναίως τοὺς ἐργάτας του, ἐργασίαι ὑπάρ-
 χουν πολλὰ καὶ μόνον ἐργατικά χεῖρες
 ἐλλείπουσιν ἀπαιτήσεις δὲ ὑπέρρογκοι προ-
 βάλλονται ἐκ μέρους καὶ τῶν δύο φύλ-
 λων διὰ πάσης φύσεως ἐργασίαν.

Εἶναι τῇ ὄντι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ὁ-
 πάρχουσιν ἄνθρωποι προτιμῶντες, μίαν

ὑπάλληλοι θήλεις ἐπίσης, ἐπαρχικῶν
 ταχυδρομείων κατηγοροῦνται ὡς ἀποκολ-
 λῶσαι, ἐκ τῶν εἰς χεῖρας των περιερχο-

μένων ἐπιστολῶν τὰ γραμματόσημα καὶ ἐξαφανίζουσαι κατόπιν αὐτάς.

Ατυχῶς δὲ ἡ ἀσυνειδησία αὕτη δὲν διαπράττεται μόνον εἰς τὰ παραρτήματα κεντρικοῦ ταχυδρομείου τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τῆς πρωτευούσης, κατὰ προτίμησιν δὲ εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ τὸ διδραχμον τέλος τῶν ὁποίων ἀξίζει νὰ ἀσχοληθῶσιν, οἱ παρεκτρεπόμενοι ὑπάλληλοι. Συγκεκριμένως ἀναφέρομεν ὅτι ἐπιστολὴ [δι'] Αἰγυπτὸν παραδοθεῖσα παρὰ τοῦ ἰδίου ἀποστολέως εἰς τὸ ταχυδρομεῖον εὐρέθη, τυχαίως, παρὰ τινος τρίτου ἐν μέσῳ ὁδῷ μὲ μισοσχισμένον φάκελλον καὶ ἄνευ γραμματοσήμου.

Κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν, ὁ εὐρών, ἀνθρωπὸς εὐγενῆς, τὴν ἔθεσεν ἐντὸς φακέλου ἐπλήρωσεν ἐκ δευτέρου τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐπισυνάψας δὲ τὸ ἐπισκεπτήριόν του μὲ σχετικὰς ἐξηγήσεις τὴν ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.

Πῶς δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ περιπλάνησις αὕτη ἐπιστολῆς παραδοθείσης κανονικῶς, εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον Αθηνῶν, ἃς ἀπαντήσουν οἱ ἀρμόδιοι.

Μικρὰ παιδάκια ὡσαύτως, εἰς τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς βήματα δικταίρονται μεθοδικῶς διδασκόμενα, τὸ βδελυρὸν ἐπαγγέλμα τῆς ἐπαιτείας, καὶ ἀποκτῶντα καταστρεπτικὰς διὰ τὸ μέλλον συνηθείας, ἐξαπατήσεως τοῦ πλησίον των διὰ ψευδῶν κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν, ὅτι δῆθεν ἀπώλεσαν τὴν ἀξίαν τοῦ πωληθέντος ἔμπορεύματος των (καραμελλῶν, κουλουρίων, σπέρτων κτλ.) μικρὸν, ἔστω καὶ ἐκ δέκα δραχμῶν ποσόν. Καὶ τὸ λαμβάνουν πράγματι, ἐκ δευτέρου, παρὰ φιλανθρώπων διαθετῶν, ὧν ἡ καρδιά φυσικώτατα κάμπτεται ἐπὶ τῇ θέᾳ δυστυχοῦς

δεκαετοῦς παιδίου, τρέμοντος, μελανοῦ ἐκ τοῦ ψυχρῶς, ρακενδύτου καὶ σπαρασσομένου ὑπὸ λυγμῶν. Γεγονός καὶ τοῦτο τελείως ἐξηκριθὼν μένον.

Μικροσυνεταιρισμοὶ ἐπίσης πλανοδίων πωλητῶν διαλύονται ὑπὸ ἐροχὴν γρονθοκοπημάτων ἐνεκεν ἀνακαλυφθείσης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ καταλήγουσιν εἰς τὴν κρατητήριον. Ἰππὲς καὶ ὑπηρέται ἀποχωροῦντες λαθραίως τῶν οἰκῶν εἰς ἃς ὑπηρετοῦν, ἀπογυμνοῦσι τὰς κυρίας των, τῶν τιμαλφῶν καὶ παντὸς πολυτίμου ἀντικειμένου. Συνηθέστατον. Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι σπείρα λωποδυτῶν λυμᾶνται τὴν πτωχὴν μας Αθήνα.

Κρυφὰ ἢ φανερά, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τόπλεϊ στον φανερά κλέπτει ἀγρίως ἀυστολῶς ὅλος ὁ κόσμος, μεγάλοι καὶ μικροί, πλούσιοι καὶ πένητες.

Κατήντησε νὰ μὴ ἐμπιστεύεται πλέον κανεὶς τὸν ἑαυτὸν του. Εἰς τὰς ἐπισήμους συναλλαγὰς πάντες ἀγριοκτετίζονται, ὁ εἰς φόβεται τὸν ἄλλον, κρὶνων ἐξ ἰδίων, καὶ ὅλοι μαζὺ τὸν ἀόρατον, ἀούλληπτον, μεγάλοςχημον λωποδυτὴν τὴν αἰσχροκέρδειαν. τὴν ἀπληστίαν, τὸν ἀμαρτωλὸν πόθον τοῦ πλουτισμοῦ.

Γνωρίζομεν ὅλοι ἄραγε ὅτι γυναίκετα παπούτσι, πληρώνονται ὀκτακοσίας ἢ χιλιάς δραχμᾶς; Τί ἔχουν ἐπάνω ἄραγε τί στοιχίζουν τὸσον ἀκριβὰ; μήπως πολυτίμους λίθους ἢ ἀληθῆ χρυσόν; τίποτε ἀπ' αὐτά. Εἶναι ἀπλούστατα ἐκ χρωματιστοῦ δέρματος πρασίνου ἢ ἐρυθροῦ ἀντὶ νὰ εἶναι μαύρα. Ἀλλὰ διότι εἶναι τῆς μόδας, οἱ κ. κ. ὑποδηματοποιοί, κολλοῦν 3-4 ἑκατοστάρινα ἐπὶ πλέον εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν των. Τί θὰ χάσουν; Εἶναι ὅμως ὀρθὸν, τάχα, διότι εἰδητινὰ, θεῶ

οῦνται πολυτελείας, ὁ κόσμος νὰ ληθεύεται εἰς τὸσον βαθμόν;

Κατ' ἀναλογίαν τὸ κάθε τι, ὁσημέρᾳ ὑφίσταται τοιαύτας ὑπερβυρμῆσεις, ὥστε ὀρισμένως ἡ ζωὴ νὰ παρουσιάζεται προβληματική, ἐν τὸν πλὺν κόσμον.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπόν, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ἕκαστος εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἢ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐξωφρενικὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς μας, ἂν μὲν εἶνε παντοπώλης ὑποδηματοποιὸς ἔμπορος, ἐπιβαρύνει κατὰ βούλησιν, ἢ ἀναλόγως τῆς βουλήσεως ὑφ' ἧς κατέχεται τὸ ἔμπορεμά μου, κλέπτων ἐννόμως ἢ μεγαλοπρεπῶς, ἂν δὲ ἐργατικὸς, ἄεργος ἢ ἀλήτης, εἰσδύει λάθρα εἰς τὰς ξένας οἰκίας, διαορηγνύει θύρας καὶ ταμῆα συλλαμβάνεται ἂν δὲν ἔχῃ τύχην καὶ φυλακίζεται.

Εἰς παραλλήλῳ, οἱ διάφοροι διπλωματοῦχοι!! σωφέρ, ὠθούμενοι ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦς πνέοντος ἀνέμου τῆς ἀσυνήθειας τρέχουν ἐντελῶς εἰς τὰ τυφλά, σὺν διανοητικῶν καὶ κόδων ἀλύπητα, νέους γέροντας γυναῖκες καὶ παιδιὰ (τραγικὸν τὸ προχθεσινὸν δυστύχημα) ὅσους δηλαδὴ ἀφῆκεν ἀκόμη στηριζομένους εἰς τοὺς πόδας των ἡ Αερναία ὕδρα τῆς ἰσχροκέρδειας.

Ποῖαν ἐξήγησιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν ἀμιλλαν τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ἐγκλήματος;

Μήπως, οἱ σωφὲρ μας σκέπτονται ὅτι ὅσον ὀλιγώτεροι μείνωμεν, τὸσον καλλίτερα θὰ περάσωμε; Διὰ τί ὅχι, ἴσως εἶναι καὶ αὐτὸ μία λύσις.

Ν. Αἰ. Σ

ΚΟΥΡΕΥΞ

ΔΙΔΩΝ ΣΥΖΥΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ Ἡαρσινὴ ἐφημερίς «Αδιάλλακτος» ἔλαβε συνέντευξιν πρὸς γνωστὸν κομμωτὴν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς σπουδαιότατου ζητήματος· «Πρέπει νὰ κόβουν κοντὰ τὰ μαλλιά των αἱ γυναῖκες καὶ πρέπει νὰ ἀλλάσουν τὸ χρῶμα τῆς κόμης των»;

Ὁ πρακτικώτατος Παρισινὸς κουρεὺς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς· Διὰ νὰ κόψῃ κοντὰ τὰ μαλλιά της μία γυναίκα, ἢ νὰ ἀλλάξῃ τὸ χρῶμα των μὲ χημικὰ μέσα ἀπαιτητικῶς θὰ συμβουλευθῇ τὸν σύζυγόν της. Ἐδῶ δὲ ἀκριβῶς ἐγκτεται ὁ κίνδυνος. Διὰ νὰ συγκατατεθῇ ὁ σύζυγος εἰς τὴν καινοτομίαν αὐτὴν σημαίνει ὅτι τὰ μαλλιά τῆς συζύγου του δὲν τὸν εὐχαριστοῦν καὶ ὅτι κάποιας ἄλλης γυναικὸς τὰ μαλλιά, κοντὰ, ξανθὰ ἢ κασταὰ τοῦ ἑκαμὴν περισσοτέρων ἐντύπων καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ τ' ἀπομιμηθῇ.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κουρέως εἶναι ἀναμφιδόλως εὐφυῆς. ἀλλὰ προϋποθέτει ἀπαιτητικῶς συζυγικὸν βίον ὁμαλόν. Οὔτε ὅμως πρόκειται περὶ συζύγων χειραφετημένων ἀπὸ τῆς συμβατικῆς ζωῆς τί θὰ ἐλεγεῖν ἄρ' ἂν ὁ Παρισινὸς κουρεὺς;

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΠΡΟΣ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Πρό τῆς Συνελεύσεως τῆς «Αμερικανικῆς Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἐπιστήμης», ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τελευταίως ἐν Σιτσιονάτῃ τῆς Πολιτείας Ουάϊο, ὁ καθηγητὴς Χέρμπερτ Κ. Χαίης, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μινнесόττας, ὁμίλησε περὶ τοῦ τρόπου δι' οὗ θὰ καθίστατο δυνατόν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων τῆς Κτηνοτροφίας καὶ τῆς Γεωγητικῆς νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγή τῶν ζώων κατὰ 25 τοὶς ἑκατόν. Τὴν θεωρίαν του δὲν περιώρισε μόνον εἰς τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ φυτὰ, ὑποδείξας τὰ καταλλήλότερα φυτὰ τὰ ὁποῖα δεόν νὰ καλλιεργῶνται καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταστῶσιν ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τὴν προσοδὴν τῶν μικροβίων καὶ ἀσθενειῶν, ὥς καὶ τῶν κλιματικῶν μεταβολῶν.

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΖΥΓΙΖΟΥΝ ΟΛΙΓΟΤΕΡΟΝ ΤΑΝΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΣ

Ο Καθηγητὴς Ντούφλντ, ὁ ὁποῖος κατέχει τὴν ἑδραν τῆς φυσικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Πέντιγγ, τοῦ Λονδίνου, εὐρήκην ὅτι τὰ πλοία, τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν πρὸς ἀνατολὰς εἶναι ἐλαφρότερα τῶν ταξιδεύοντων πρὸς δυσμὰς. Τὰ πειράματά του ἔδειξαν, ὅτι ἐν καταδρομικόν 2,000 τόνων, ἦτο ἐλαφρότερον κατὰ τέσσαρα ἑκατοστά τοῦ βάρους του, ὅταν ἐταξίδευε πρὸς ἀνατολὰς, παρ' ὅ,τι ἦτο, ὅταν ἐ-

ταξίδευε πρὸς δυσμὰς. Τὸ τοιοῦτον ἐξηγείται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι κάθε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κινεῖται πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, πρὸς ἣν περιστρέφεται ἡ γῆ, ἦτοι πρὸς ἀνατολὰς, ἐξουδετεροῖ κατὰ τὴν κεντρόφυγα δύναμιν, ἡ ὁποία εἶναι μεγαλητέρα, ὅταν κινῆται τὸ ἀντικείμενον πρὸς δυσμὰς.

Επομένως, ἐν ὑπερωκεάνειαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ταξιδεύον ἐκ τῆς τῆς Νέας Γόρκης εἰς Λονδίνον καὶ ζυγίζον 50,000 τόννους, θὰ εἶναι ἐλαφρότερον κατὰ πέντε τόννους παρ' ὅ,τι θὰ εἶναι, ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ ΑΝΑΠΤΟΜΕΝΗ ΑΣΥΡΜΑΤΩΣ

Πρό τῆς Συνελεύσεως τῆς «Αμερικανικῆς Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἐπιστήμης», ἡ ὁποία ἔλαβε τελευταίως χώραν ἐν Σιναινάτῃ, τοῦ Ουάϊο, ὁ δόκτωρ Γουίλντ Χουίτνι, ἐκ Σενέκταδου τῆς Νέας Γόρκης κατῴρθωσε νὰ μεταβιβάσῃ ἀρκετὴν ποσότητα ἡλεκτρισμοῦ, ὥστε ν' ἀνάψῃ μακρόθεν μίαν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν, ἄνευ σύρματος.

Τῇ βοηθείᾳ μιᾶς συσκευῆς, ὁ δόκτωρ Χουίτνι κατήθυσεν ἐπαναληπτικά ρεύματα μεγάλης ἐντάσεως, ἄνευ βοηθείας συρμάτων, διὰ τοῦ ἀέρος, εἰς ἀπόστασιν ἀρκετῶν ἰντσῶν καὶ ἤναψε τὴν λυχνίαν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο ἐκεῖ πλησίον.

Ἐχρησιμοποίησεν ἐν εἰς ἐπαγωγὴς πηνίον, τυλιγμένον ὅπως εἰς τὸ ραδιόφωνον διὰ τῆς συμβολῆς πολλῶν σωλήνων κενοῦ.

ΑΠ Θ ΤΗΝ ΠΡΟΩΔΟΝ ΤΟΥ... ΠΡΑΓΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΤΑ ΠΛΑΓΙΑ ΜΕΣΑ

Τὸ μέσον ! Ο κυριώδης ἄξων περίε τοῦ ὁπείου στροβιλιζόμεθα πάντες, δύναμις θρυματου; γός· δύναμις θαναμένη νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν γῆν καὶ οὐρανόν, θεοῦς καὶ δαίμονας· δύναμις ἡ εἰς κύμβαλαλάζοντα νὰ μεταβάλῃ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐν ἐνὶ λόγῳ· μέσον; ἡ κινήτηριος δύναμις τοῦ αἰῶνος μας. .

Ἐχετε μέσον ; τελειωμένη ἡ δουλειά σας.

Δὲν ἔχετε : πᾶτε χαμένος· δὲν κάμνετε τίποτε. . .

Ἐχετε μίαν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον· εἰς ἔχετε καμμίαν σύστασιν πρὸς τὸν δικαστήν, εἰς ἔχετε μέσον, ὅπως λέγομεν ἐπερδίσατε ! Δὲν ἔχετε θεωρεῖται τὴν ὑπόθεσιν σας χαμένην.

Τὸ αὐτὸ περίπου συμβαίνει καὶ εἰς πάντα ἄλλα δημόσια γραφεῖα.

Ομοίως καὶ διὰ τὸν ὑπάλληλον τῆς Δημαρχίας καὶ διὰ τὸν ὑπάλληλον τῆς Ἀστυνομίας, καὶ διὰ τὸν ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τοῦ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τῆς Ἡερὶθάλφως κ. λ. π. χρειάζεται κάποιον μέσον, ἄλλως κινδυνεύεται νὰ χάσῃ τὴν ὑπόθεσιν σας ἢ νὰ τελειώσῃ τὴν ἐργασίαν σας κατόπιν ἀπὸ εἰς μῆνας.

Πάντοτε δηλαδὴ καὶ πανταχοῦ εἶναι ἐκτελέσῃ ὁ ὑπάλληλος ἀπλοῦστατα τὸ χρέος του, χρειάζεται κάποια σύντασις,

κάποιον μέσον. δουλευτῆς κ.λ.π. . . καὶ πάλιν νὰ δοῦμεν. . .

Καντήτησε, δηλαδὴ, νὰ μὴ γίνῃται τίποτε πλέον, κατὰ καθήκον, ἀλλὰ πάντα κατὰ σύστασιν, διὰ χατήρι. . .

Παντοῦ καὶ πάντοτε μέσον. . . χμ ! καὶ πάλιν νὰ ἴδωμεν. Πρό ἡμερῶν εἶχον πᾶσι εἰς κάποιον Ἱπουργεῖον, δι' ὑπόθεσιν τινα. Θὰ ἦτο δέκα ἡ ὥρα. . . ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης ὅμως, ὁ ὑπαγραμματοῦς τοῦ Ἱπουργεῖου δὲν εἶχεν πᾶσι ἀκόμη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἐκὼν ἄκων, ἐπερίμενα κ' ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων, οἵτινες θὰ ἦσαν ἐκεῖ ἀπὸ τῆς οὐδόσης, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἱπουργεῖου, ἀναμένοντες μὲ ἰώθειον ὑπομονὴν τὴν ἀφίξιν τῆς ἐξοχότητός του.

Ἐκάθησα ἐκεῖ, πλησίον γηραιοῦ τινοῦ κυρίου, ὁ ὁποῖος συζητήσεως γενομένης, μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ εἶχε πᾶσι εἰς τὸ Ἱπουργεῖον αὐτό, ἀλλ' ὅτι εἶχε πᾶσι δι' ἑκατοστὴν φορὰν.

Καὶ γὰρ νὰ κάνῃ τί; νομίζετε· ἀκουσον, ἀκουσον καὶ φρεῖον Κύριε ! ἀπλοῦστα γὰρ νὰ ἐγᾶλῃ κάποιον πιστοποιητικόν !

Εἶναι φοβερόν πράγμα φίλε μου, μοῦ εἶλεγε, νὰ παντάζεται κανεὶς ὅτι σήμερον καταντᾷ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γίνη κατὰ καθὼς πρέπει, ἄνευ χατηριοῦ, ἄνευ δηλαδὴ πλαγίων μέσων ν.

—Τίποτε δὲν κάνεις, φίλε μου, χωρὶς μέσον.

—Στὸ μπακάλι νὰ πᾶς νὰ φωνίσῃς πρέπει νὰ ἔχῃς πᾶσινα σύστασι, γιατί ἀλλοιῶς ἀσφαλῶς θὰ σὲ γελᾶσῃ· θὰ πᾶρῃς πράγμα ἐλεεινόν, ἀντὶ μεγάλης τιμῆς, ὡς ἐξαίρετον.

—Αν θέλετε ἓνα ξυλουργόν νὰ σᾶς διορθώσῃ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σας, πρέπει τὰ ἔχετε καμιά σύστασι· ἄλλως τὴν ἐπαθεῖ· ἡμπορεῖ νὰ σᾶς ἀνοιξῇ ἐκεῖ δουλειὰ διὰ πέντε ἡμερομίσθια.

Στὸ δικηγόρο νὰ σᾶς κάνῃ μίαν ἐξωσι, πρέπει νὰ ἔχετε σύστασι· ἀλλοιῶς κινδυνεύετε· μετὰ τὴν ἐξωσι νὰ πουλήσετε τὸ σπίτι σας, γιὰ νὰ τὸν πληρώσετε.

— Ἀλλὰ καὶ ὁ διδάσκαλος διὰ νὰ προβιβάσῃ τὸ παιδί πρέπει καὶ δι' αὐτὸ νὰ ἔχετε μέσον... Παντοῦ τὸ μέσον... καὶ πάλιν νὰ ἰδοῦμεν...

—Αὐτὸ, κύριε, καλεῖται εἰς τὸν αἰῶνα μας πρόοδος τοῦ λέγω... Τί νὰ γίνῃ;... Πῶς μπορεῖ νὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασις αὐτῇ;

Ξέρετε οὖς κανένα φάρμακον;

—Εὐκολώτατον, μοῦ λέγει, πάντα ταῦτα θὰ ἐξέλπειον, ἂν ἀσφασιζόμεν ὡς ἄνδρες μὲ θέλησιν, νὰ καθαρῶμεν, νὰ ἐξυγιάνωμεν, νὰ ἡθικοποιήσωμεν τὸν κοινικὸν καὶ πολιτικὸν μας βίον, τὸν ἐαυτὸν μας· ἂν ἐννοοῦσαμεν τὸ καθῆκον μας πρὸς τὴν κοινωνίαν, πρὸς ἡμᾶς δηλ. τοὺς ἰδίους.

— Ἀλλὰ τί ἐννοεῖτε κύριε; τί θέλετε νὰ πῆτε; Δὲν σᾶς καταλαβαίνω.

—Διατί· π.χ. ἐξηκολούθησε, νὰ χρειάζεται ἰδιαιτέρως νὰ ὁμιληθῇ ὁ δικαστικός, ὁ δημαρχικός, ὁ ἀστυνομικός, ὁ ὑπουργικός ὑπάλληλος, ὁ διδάσκαλος, ὁ δικηγόρος κ.λ.π. ἵνα ἐκτελέσῃ καὶ ἐπιμεληθῇ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀφοῦ ἀκριβῶς ἡ ἐκτέλε-

σις καὶ ἡ ἐπιμέλεια τούτου, εἶναι τὸ χρέος του, ἀφοῦ τοῦτο ὁρίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ πράττῃ τιμῶν καὶ εὐσυνειδήτως;

Καὶ διατί· π.χ. ὁ ἔμπορος νὰ ἀναγκάζεται νὰ καταφεύδεται καὶ νὰ ὀρκίζεται εἰς θεοὺς καὶ δαίμονας, καὶ νὰ βασανίζεται ἐπὶ ὀλόκληρον ὥραν, διαπραγματευόμενος πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, ὅτι τόσον μὲν τοῦ κοστίζει, ὅτι γιὰ χατῆρι τοῦ φίλου σας, σᾶς τὸ ἀφίνει παρκατῶν;

Διατί ὅλα αὐτά;

Μὰ σᾶς εἶπα τὸ ἀπαιτεῖ ἡ πρόοδος· Δὲν μὲ ἤκουσε καὶ ἐξηκολούθησε.

Διατί ὁ ὑπάλληλος νὰ μὴ θεωρῇ καθῆκον του, νὰ μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον του ἀπὸ τῆς 8ης πρωΐνης ὥρας, καὶ νὰ διεκπεραιώσῃ τὰς υποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸς κύκλον τῶν ἐργασιῶν του, ἀλλὰ μεταβαίνει τὴν 10 ἢ τὴν 11 ἡγ. οὕτως ὥστε νὰ ἀφίνη νὰ συσσωρεύωνται αἱ υποθέσεις ἐπὶ τῆς τραπέζης του, ὥστε ἵνα τελειώσῃ, νὰ εἶναι ἀνάγκη συστάσεων, νὰ εἶναι ἀνάγκη μέσων, ὅπως λέγομεν... βουλευτῶν... καὶ τῶσων ἄλλων ἀνηθῶν; Ἐσταμάτησε καὶ ἐκύτταξε τὸ ὥρολόγιον του.

— Ἰδοὺ εἶναι 11 ἡ ὥρα καὶ ὁ ὑπάλληλος δὲν ἦλθεν ἀκόμη...

— Τὸ βλέπω, κύριε, ἀλλὰ τί πρέπει νὰ γίνῃ;... θὰ περιμένωμεν.

— Θὰ περιμένωμεν; ἀλλ' ἔως πότε θὰ περιμένωμεν;

— Μὰ νομίζω ὅτι ἂν δὲν ἔλθῃ μέχρι τῆς μεσημβρίας κατ' ἀνάγκην θὰ ἔλθωμεν αὐριον...

Ἀπελπισία, ἀπελπισία ἐφέλλισεν.

— Ἀπελπισία, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; ἐπένευε τρίτος.

— Τί νὰ γίνῃ λέγει· νὰ σηκωθοῦμεν ὅλοι καὶ νὰ πᾶμε νὰ διαμαρτυρηθῶμεν;

— Καὶ ποῦ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν;

— Ἐπᾶνω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ...

— Στὸν ὑπουργό; ἠρώτησα.

— Στὸν ὑπουργό θέαται... γιατί ὅχι;

— Χμ! πολὺ δύσκολον τὸ πρᾶγμα... μόνος δὲν εἶπατε, κύριε, ὅτι χωρὶς μέσον δὲν γίνεται τίποτε... Μὲ τί μέσον θὰ εἰσαχθῶμεν εἰς τὸ γραφεῖον, ἢ καὶ ἐὰν εἰσαχθῶμεν πάλιν χωρὶς μέσον, τί μποροῦμε νὰ κατορθώσωμεν;...

Διεκόψαμεν ἀποτόμως τὴν συζήτησιν. Ἡ Α ἐξοχότης ὁ ὑπογραμματεὺς ἐφάνη ἐρχόμενος· ἐφθάσεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ γραφείου του, ἔρριψεν περιφρονητικὸν βλέμμα εἰς ἡμᾶς, τὴν ἡνοιξεν καὶ εἰσῆλθεν... Ἡμεῖς ἐσπεύσαμεν συνωθούμενος πρὸ τῆς τραπέζης του... Ἡ Α ἐξοχότης ὁμοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ἐβιάζετο, ἀναψε τὸ σιγαρέττον του, ἐχαριεντίσθη ἐπὶ 10 λεπτά μετὰ νεαρᾶς γραφείως...

καὶ κατόπιν ἤρχισεν τὴν διεκπεραίωσιν τῶν διαφόρων υποθέσεων... ἐνοεῖται ὅτι πρῶτοι ἐτελείωσαν οἱ ἔχοντες τὸ μέσον... οἱ λοιποὶ ὁμοῦ ἐπειδὴ ἡ ὥρα εἶχεν παρέλθει, διατάχθησαν νὰ ἐπανέλθωσι τὴν ἐπομένην... τοῦ κυρίου ὑπαλλήλου λαβόντος τὴν καλωσύνην νὰ τοὺς πληροφορήσῃ ὅτι καὶ τὴν ἐπομένην... ἡμέρα ἦτο...

Μαροῦσι ΣΠ. Χ. ΠΑΠΑΘΩΜΑΣ.

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓ. ΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου Ἰσογείον 55

✱ ✱

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὡραὶ αὐστηρῶς ὀρισμέναι

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΠΡΙΣΙΩΝ

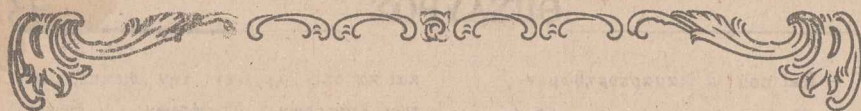
Η ΚΥΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ε. ΔΕΚΟΥ

ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΝΟΥΒΩΤΕ ΜΟΔΕΛΛΑ
ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ ΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ



ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Φελολογική εορτή.

Επὶ τέλους ὁρίσθη ἡ ἡμέρα τῆς μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος ἀναμενομένης φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπογευματινῆς τοῦ κ. Αργυροπούλου εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων. Θὰ εἶναι ἡ 27 Μαρτίου ἡμέρα Πέμπτη. Τὸ πρόγραμμα ἐκτάκτως ἐλκυστικὸν καὶ ἐκλεκτὸν θὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸν κόσμον τῶν φιλολογούντων. Αἰξίζει ν' ἀκούσῃ τις τὸν κ. Αργυροπούλου ἀπαγγέλλοντα.

Πλὴν ἡ εὐρεῖα αἰθούσα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, θὰ δυνηθῇ ἄραγε νὰ περιλάβῃ τὸ πλῆλῃ ἡδὺς ἀκροατήριον ;

**Ο, πὶ φέρνει μιὰ στιγμή
δὲν φέρνει εἰς χρόνος**

Ἡ δύναμις τοῦ πεπωμένου εἶναι ἐκκατάγωνιστος.

Νέα κοπέλλα δροσερῇ, ἄρραβωνιασμένη, ἤθελε πάντα ἡ μορφῆς νὰ ζῇ ἔμπρὸς στὰ μάτια τοῦ ἀγαπημένου της. Επειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατόν, μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εὐτυχοῦς ἐνώσεως, ἐσκέφθη, τῇ συνδρομῇ τῆς φωτογραφικῆς τέχνης νὰ τοῦ στείλῃ τὸ ἀντί-

τυπὸν της μ' ἓνα γλυκὺν χαιρετισμόν. Εὐθύμῃ καὶ μὲ τὰ στήθη πλημυρισμένα ἀπὸ χάράν, ἐπὶ τῇ σκέψει τῆς παρασκευαζομένης ἐκπλήξεως εἰς τὸν προσφιλεῖ μνηστήρα, ἔτρεξε εἰς ἓνα φωτογραφεῖον τῆς γείτονος εἰς ἣν διέμενε διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ποθευμένου.

Ἡ αἰθούσα τοῦ κατεστήματος ἦτο πλήρης κόσμου ἀναμένοντος τὴν σειρὰν του. Ἐπρεπε νὰ συμμορφωθῇ, παρὰ τὴν ἀνυπομονησίαν της, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ἰδική της. Κάθισμα δὲν ὑπῆρχε, αἱ θερμαὶ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες τὴν εἴλκυσαν, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην. Ἡ μοιραία στιγμή. Αἱ σαθραὶ ἐκ τῆς πολυκαιρίας βάσεις του (ἦτο ξύλινος) ὑπὸ τὸ ἐλαφρὸν βάρος τῆς ἀτυχοῦς κόρης ἐσεισθησαν γιὰ μιὰ στιγμή, ὑπεχώρησαν καὶ κράκ. . . κατεκρημνίσθη μετ' αὐτοῦ ἀπ' ἀρκετῶν μέτρων ὕψους, εὐρέθῃ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου ἄπνους !

Πόσον ἀστραπιαίως ἔρχονται αἱ συμφοραὶ εἰς τὴν ζωὴν !

Τί τρώγομεν.

Ὅλα τὰ χειρίστης ποιότητος Ἰταλικά ἄλευρα.

Παρασκευαζόμενα ἀπὲρ ὑπολείμματα σίτου καὶ κακῆς ποιότητος ὄσ-

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Μία ἐκκλησις

πρια. Ἀλευρα ἀκατάλληλα διὰ τοὺς Ἰταλικοὺς στρώματα καὶ χρησιμοποιούμενα, ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν ἀσυνειδησίαν τῶν Ἑλλήνων ἀρτοποιῶν.

Καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ καταγγείλουν ἄεργοι μυλεργάται, διὰ νὰ τὸ μάθῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς οἰκονομίας καὶ αἱ κοινῶναι Ἀθηνῶν-Πειραιῶς. Ἡ Πειραιῖκή ἀγορὰ γέμει σερπητόων καὶ δολοφόνων διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ κόσμου ἀλευρῶν Ἰταλικῆς προελεύσεως, ἅτινα λόγῳ τῆς μικρᾶς τιμῆς τῶν ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀναμιγνύμενα μετὰ τῶν ἀνοθευτῶν λευκῶν γίνονται ἀντικείμενον αἰσχροῦ ἐκμεταλεύσεως εἰς βάρος πολυπαθῶν συμπολιτῶν.

Ὁ κίνδυνος τῆς υγείας ὃν διατρέχοντες εἶναι προφανής, καθ' ὅσον, τὰ περιόνυμα αὐτὰ ἄλευρα παραμέναντα ἐπὶ πολὺ ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀποσυντίθενται, ἀπειλοῦντα σοβαρώτατα τὴν κλονισμένην ἤδη ἐκ τῆς γρίπτης καὶ ἄλλων λοιμωδῶν νόσων δημοσίαν ὑγείαν.

Πτωχὰ εἰς θρηπτικὰς οὐσίας γενικῶς διὰ Ἰταλικά ἄλευρα καὶ δὴ, τὰ ἄχρηστα ταῦτα καλὸν θὰ ἦτο νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, καὶ νὰ ληφθῶσι δρακόντεια μέτρα, ἂν μὴ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς εἰσαγωγῆς, τοῦλάχιστον τῆς ἀπομονώσεως αὐτῶν καὶ εἰδικῆς διατιμῆσεως, διὰ τὸν ἕξ αὐτῶν παρασκευαζόμενον ἄρτον, ἵνα μὴ ὁ κόσμος ληστεύεται μὲ τὴν παραχρηθεῖσαν μάλιστα ἐσχάτως ἐλευθερίαν εἰς αὐτοὺς, δυνάμενος δὲ συγχρόνως νὰ προστατευθῇ ἐναντίον, τῶν διαφόρων πληγῶν αἰτίνες παρουσιάζονται καθημερινῶς καὶ τὰς ὁποίας κυριολεκτικῶς δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν Φαραῶ.

Ἀσφαλῶς θὰ πᾶν στὰ χαμένα, ἡ εὐγενὴς ἐκκλησις τῆς «Αἰδοφῆς τοῦ Στρατιώτου» ὑπὲρ τοῦ γενναίου φύλακος τῆς ἑλληνικῆς τιμῆς τοῦ στρατιώτου μας, ποὺ μέρα νύχτα μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, στὰ χιόνια καὶ στὸ κρῦο, περιμένει θεομῆ πνοή, ἐνθαυρύνσεως, ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας, χάριν τοῦ ὕπνου τῶν ὁποίων αὐτὸς ἀγρυπνᾷ. Λέγω, θὰ πᾶν στὰ χαμένα, μὰ νὰ ἔχω τόσην πικρὰν πείραν ἀπὸ τὸν περυσινόν μου ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν μας.

Ξέρω καλὰ, τὸν πόνο καὶ τὰ παρὰ πόνονα τοὺς διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Ἑλληνίδος. Διότι εἰς τὰς χρυσίμους στιγμὰς τοῦ περυσينوῦ χειμῶνος πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης, ὀλίγαι, μὰ πολὺ ὀλίγαι, ἰδίως Ἀττιδίδες, ἔδειξαν ὅτι, εἰς τὰ στήθη των πᾶν ἀληθῶς ἑλληνικὴ καρδιά, ὅτι ἔχουν καὶ τὴν ἐλαχίστην κῆν συναίσθησιν τῶν ἐναντι τῆς Πατρίδος καθηκόντων των.

Ἀν πρόκειται εἰς οἰονδήποτε κίνημα των καὶ τὸ ἱερώτερον καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον νὰ μὴ ἀναμιχθῇ ἡ κοσμικὴ στήλη πρῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ ἀγαπητὴ Μονταίν, ἂν κινδυνεύῃ νὰ περᾷ ἀπαρκατήρητος καὶ ἡ παραμικροτέρα χειρονομία των, αἱ, τότε δὲν δίδουν μίαν πεντάρα. Ὁ χορὸς ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων μας, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ. Πρόκειται βλέπετε περὶ εορτῆς, χοροῦ, ἀτραξιὸν τῶν μπάντ, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἔσται ἡ διαφήμισις λαλῶντων, τουαλετῶν, χορευτικῆς δεινότητος. Καὶ ἴσως διατυμπάνις προσφορῶν τιμῶν ὑπὲρ τῶν παλλῆ καριῶν, τὰ ὁποία ἐνῶ ἡγενηθήσαν ἄλλοτε νὰ ἐισχύσουν ἡθικῶς καὶ

πνευματικῶς, τώρα, φαντάζονται ὅτι μὲ ἐν ἑκατοντάδραχμῶν θὰ ἐπιτελέσουν τὸ πατριωτικὸν καθήκον καὶ θὰ θαυπέσουν τὴν αἰωνία του πληγὴν, ἢ τὸ χαμένο γιὰ πάντα μέλος τοῦ σώματός των.

Τὸ τμήμα τοῦτο, τοῦ «Πατριωτικοῦ ἰδρυμάτος Περιθάλψεως» τῆς «Ἀδελφῆς τοῦ Στρατιώτου» τὸ προσφέρει πάντοτε πολυτιμοτάτας καὶ σοδαρωτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πα-

τρίδα, τὸ ἄξιον παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης εὐγνωμοσύνης πάσης ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὡς ἐξακολουθήσῃ ἐργαζόμενον μόνον του, ὅσον. Αἱ δυνάμεις του ἐπιτρέπουν, αἱ ὑπηρεσίαι του, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι κατὰ πολὺ ὑπέρτεροι ἐκείνων, ὡς ματαίως θ' ἀναμείνῃ ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνίδων.

ΝΑ·Γ·Σ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Εἶνα κάδρο μὲ φανταχτερὰ χρώματα ποῦ ἀποτελοῦν τὴν πινακοθήκην συνοικιακοῦ κουρείου. Μία μισοσβυσμένη εἰκόνα καλὴ ἄλληλοποῦδσον τὴν παρατηρεῖτε ἀντιλαμβάνεσθε τὸν τεχνικὸ χρωστικὸν τοῦ ἐν δόξῳ τεχνίτη. Δαμὲ μπροκάρ, τούλια, μπριλλάντια. Σκουλαρίκια ποῦ ἀκουμποῦν στὴν γῆ. Κάθε χέρι στεναίνει ἀπὸ τὸ θάρος ἀμετρήτων βραχιολίων, ἐμπεριεχόμενον διτρινῶν χρυσοχοσίων τὰ δάκτυλά των. Στὸ βάθος μόλις διαγραφόμενες σι-

λουέττες, ὑφάσματα θαμπά, φυσιογνωμί-ες ἡμερες, μαλλιά ποῦ ἔχουν ὡς μόνον στόλισμα τὴν περιποίησιν, φορέματα ποῦ ἢ γαρνιτούρα ἀνακαλύπτεται κατόπιν ἐπιμόνου παρατηρήσεως, εἶνα ἀληθινὸ μαργαριταρένιο περιδέραιο εἰς τὸ μόνον πρὸς φίλεις κόσμημα. Ἡ διασκέδασίς των κεφάλια σκυμμένα ἐπάνω στὸ λεπτισίλεπτον ἐργόχειρον ἢ θαντέλλα ποῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρησιμεύει καὶ ὡς κερδοσκοπικὸν μέσον.

ΚΑΠΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ ἰδιωτικαὶ δεξιότητες ἀραίωσαν μετὰ τῆς ἀποκρήσεως καὶ ὅλη ἡ χορευτικὴ κίνησις μετακομίσθη εἰς τὰ ντάσεινγ, αὐτὰ κυριαρχοῦν ἀπόγευμα καὶ βράδυ.

Εἶναι τόσον πολυπληθεῖς οἱ διασκεδάζοντες Ἀθηναῖοι καὶ ἰδίως οἱ χορεύοντες

ὥστε ἄλλα τόσα ντάσεινγ ἂν γίνοντο θὰ εἶναι ὅλα ἐν ἀπαρτίᾳ.

Τώρα τελευταίως παρατηρεῖται εἰς χωρήσασά εἰς τ' ἀνωτέρω κέντρα μία νέα τάξις, νέοι τύποι, πολυτελέστατα ντυσίματα.

Εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν ἐξακολουθοῦν καὶ εἰς μικρὸν κῆλον δεξιότητες, μπρέκ

φαστ, γεύματα, προσπερίδες, ἐσπερίδες καὶ μπρίτζ.

Προχθὲς γεῦμα καὶ χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Πατροκοκκίνου.

Κατὰ Τετάρτην δεξιότητες, μπρίτζ παρὰ τῇ κ. Σταΐκου. Κατὰ Τρίτην μπρίτζ παρὰ τῇ κ. Καλθοκορέση. Κατὰ Πέμπτην παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Τριανταφυλλάκου. Κατὰ Παρασκευὴν παρὰ τῇ κ. Χατζηπέτρου. Κατὰ Σάββατον παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γεωργιάδῃ.

Μία θαυμασία ἐσπερίς προτοιμάζεται ὅθ' ἰδοὺ κατὰ πάσῃ πιθανότητι εἰς τὸ Ἑθνικὸν θέατρον θὰ λάβουν μέρος κυρία καὶ δεσποινίδες τῆς ἀνωτέρας τάξεως.

Θὰ χορευθοῦν νέοι χοροὶ ἀπὸ τὴν Δα. Α. Σ. καὶ τὴν κ. Γ. Ν.

Θὰ πικηθῇ ἓνα μιμόδρομα τῇ ὑποκρούσει μουσικῆς. Θὰ λάβῃ μέρος ἡ κ. Μεταξᾶ ἢ Δις Πατροκοκκίνου καὶ ὁ κ. Νικολαΐδης.

Προχθὲς τσαὶ χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀντωνιάδῃ. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἡ Δις Ἀντωνιοπούλου, ἡ κ. Σακορράφου, ἡ κ. Ζερβοῦ, ἡ Δις Μαλανδρίνου κτλ.

Κατὰ τὴν Δευτέραν ἡ χορευτικὴ προσπερίς τοῦ Λυκαίου συγκεντρώνει πολλὴν καὶ ὥρατον κόσμον.

Διακρίνονται καὶ θαυμάζονται ἡ σιλουέτες τῶν Δδων Ησαΐα, Βαρειοπούλου, Παταράγκα, Μεταξᾶ, Νικολαΐδου, Λίτσα, Σκέντερ, Βαφειάδῃ, Σακορράφου κτλ.

Διὰ τὴν προσεχῆ εἰδομένην προαναγγέλλεται γεῦμα καὶ χορὸς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Βασιλειάδῃ.

Εἰς τὸ «Ντελλε» καθὲ ἀπόγευμα κομψὸς καὶ ὥρατος κόσμος· μετὰ αὐτῶν αἱ χαριέστεραι φρόντιστρίαι χορεύουν ὑπὸ τοὺς ἡχοὺς θαυμασίας τζαζ-μπάντ.

Εἰς τὸ Πατι-Παλαί κόσμος ὀλίγος καὶ ἐκλεκτός. Εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς χῶλλ μὴ πιανόλα παίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλασσικὰ κομμάτια. Δυὸ αἰθεύσαι αἱ ὁποῖαι χωρίζονται μὲ κρυστάλλινες τρίφυλλες πόρτες, πολυθρόνες βαθυρόδινες, ἀναπαυτικές, τραπεζάκια καλλιτεχνικὰ ἀναμεταξὺ διαρτυρίων ἐπιπλῶν στρωμένα μὲ ἐκτάκτως περιποιημένα λινὰ χρησιμεύουν γιὰ τὸ τσαί.

MONTAIN



Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χρονοδότεον εἰς τοὺς συνδρομητάς μας. τοὺς ἀποστέλλοντες τὴν συνδρομὴν των καὶ τοὺς ἐγγραφομένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν οὐτὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχμῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ ουστάσει εἰς τὴν διεύθυνσίν των.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύναται ν' ἀποτανθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὠρισμένους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ελευθ. Μελαγχροινόν, Σάμον. Χρυσόδετον ἐστάλη συστημένον.

Κον Θρασύδουλον Πασχαλίδην, Νάουσαν. Ελήφθη ἡ ἐπιστολὴ σας. Ἡ παραγγελία σας ἐξετελέσθη. Τὰ τεύχη ἐπεστάλησαν συστημένα.

Κον Γεώργ. Χαλκιάν, ἐνταῦθα. Τὸ βίον τεύχος ἐστάλη.

Κον Δημήτρ. Πεζάρου, Σέρρας. Χρυσόδετον ἐστάλη συστημένον.

Κον Ι. Π. Ἰωαννίδην, Γύζη 6, Θεσσαλονίκη. Ελάδομεν ἐπιστολὴν καὶ ἐπιταγήν. Σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Δυστυχῶς τὰ τεύχη 1 καὶ 3 δὲν ὑπάρχουν λυπούμεθα.

Κον Β. Γρηγοριάδην, Σῆρον. Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τ' ἀποσταλέντα διηγήματα. Ο ἱ «Θησαυρός» γνωρίζετε ὅτι δημοσιεύει μόνον θέματα ἐγκυκλοπαιδικά.

Κον Φ. Ν. Αδαρίκος—Αἰτωλίας. Τὰ ποιήματά σας καλὰ, πλὴν ὁ «Θησαυρός» δημοσιεύει τριακτὰ μόνον τῶν γνω-

στῶν ποιητῶν.

Κον Κωνσταντίνου Α. Καραμάνου. Ἐν ταῦθα. Εὐχαρίστως σας πληροφοροῦμεν, ὅτι τὰ τεύχη ποὺ ἐπιθυμεῖτε ὑπάρχουν· δύνασθε νὰ τὰ προμηθευθῆτε.

Ο εὐφήμως γνωστὸς ὁμογενὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρὸς
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΓΪΖΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Παρισίοις τὰ Αφροδίσια εἰς τὰ Νοσοκομεῖα St Louis, Necker, Lariboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21.—ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς (παρὰ πλεύρως ὁφθ. κλινικῆς Χαραμῆ)

Ὡραὶ ἐπισκέψεων

9—12 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ 'ΘΗΣΑΥΡΟΝ,

400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοδεμένον τεύχος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ κιόσκια καὶ τὰ γραφεῖα μας

Χρυσόδετος δρ. 12,50 Χαρτόδετος 8,50

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗΣ

Μὴν ἡμελῆτε ν' ἀγοράζετε κατ' ἑβδομάδα τὸ τεῖχος τοῦ
«Θησαυροῦ».

Πωλεῖται κατ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κιάσματα καὶ τὰ
ὑποπρακτορεία.

«Θησαυρός» εἶναι τὸ τελειότερον, τὸ τερπνότερον καὶ βί-
βλιόφιλον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς κάθε Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲν ἡ
κα εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείους
ἐγκυκλοπαιδικῆς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστή-
μας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν κατ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐχει ἀνεκδοκίμους καὶ ἀλληλογραφίαν τακτικῶς κατ' ἑ-
βδομάδα ἀπὸ ὅλων τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοί-
νωνικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Ο «Θησαυρός» ἕνεκα τῆς ἐπιωφελοῦς καὶ τερπνῆς ὁλη-
του συνίσταται ὑπὸ τῶν κατηχητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς
μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρός» παρακολουθεῖ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἰ-
ναι τὸ ἀγαπητὸν περιοδικὸν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ τεύχη
ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεία προσηρ-
μένα ὑπὸ διαφόρων γεννησιόφωνων πολιτῶν διὰ τὴν ψυχικὴν
τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφισπόμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Στρα-
τιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἰς ἀπ' εὐθείας.

Ο «Θησαυρός» εἶναι τὸ ἀγαπητότερον περιοδικόν εἰς τὰς
οἰκίας νεανῶν πάσης τάξεως.